



## ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ - ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδόσιμος καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπο

**Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)**

Δι' ἑγγραφήν καὶ διὰ πάν ὁ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθύνειν:

Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολογίου Χάν, ἀριθ. 12-13

(Ἦραι γραφεῖον 3-5 μ. μ.)

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει..... ἤρ. 40

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις..... ἤρ. 50

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ..... ἤρ. 10

Ἄορος ἀπαράβατος ἑγγραφῆς: Προπληρωμή.

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες

Φύλλα πρῶτῃ ἤρ. 2 ἑκάστου.

Ἀρ. 166

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν  
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Ἐκατὸν ἐξήντα κ' ἔξη  
τέα χάλια Μπαρμπαλέξη.

Χιλιά ἑννηκῶσια ἑδέκα, ὁρῶν Ὀκτωβρίον  
καὶ συντελεῖα μουσικαὶ ἀνδρῶν Βονιεντηρίου.

### Ὁ Ἄλῆς κ' ὁ Παντελής σ' ἓνα πάλκο τῆς Βουλῆς.

A. Νά τιν ἑλοπὸν καὶ ἡ Βουλῆ...

II. Καλῶς τιν, σὰν τὰ χιόνια,  
εἰς τελευταίαν σύνοδον συνέχεται ἐν τάξει  
νὰ συμπληρώσῃ μὲ αὐτὴν τὰ τέσσαρά τῆς χρόνια,  
ἀλλ' ἴσως κ' ἐνωρίτερον τὰ πέταλα τινάξῃ,  
γιατὶ μεγάλη πλάκωσε χειμερινὴ μαυρίλλα  
κ' εἶναι καιρὸς κ' οἱ βουλευταὶ νὰ πῶν νὰ κόβουν ξύλα.

A. Καλῶς τιν, καλῶς τιν ἐν συμφορῶν ἡμέραις,  
παρηγορίας βάλουμον, κακῶν πληθῶν τισότο...

II. Καλῶς μᾶς ἦλθαν, βρε' Ἄλῆ, τοῦ Ἔθνους οἱ πατέρες  
ἐν συμπλοκῶν ὀρυμαγδῷ κ' ἐν τηλεβόλου κρότῳ  
καὶ ἀπ' αὐτοῦς προσμένομεν τὴν τῶν δεινῶν μᾶς ἴσασιν  
μὲ παπαρδέλες μπόλικες καὶ γλώσσας ἀφηνίασιν.

Ἐν ἄλλοις λοιοποδικαῖς

κ' ἐν ληστρικοῖς ἀγῶσι,

τώρα ποῦ δίκην κ' ὁ Χακκῆς

τῶν ἔργων του θά δώσῃ,

καλῶς μᾶς ἦλθε κ' ἡ Βουλῆ νὰ κόψῃ καὶ νὰ γράψῃ  
καὶ πάναγος τὸν ἔνοχον νὰ τὸν καθήσῃ χάψῃ.

Ἀμβλύντοι καὶ ἄσπιλοι οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Κράτους,  
ἐπιφανεῖς καὶ ἀφανεῖς μᾶζὸν μὲ κορυφαίους,  
μὲσ' σὲ ἡμέρας χαλεπὰς καὶ χρόνους ἐπαράτους  
θὰ πρᾶξουν τράγους νύθρους ἀποδιοπομπαίους  
καὶ χεῖρες ἀναμάτητοι ἀγράντων βουλευτῶν  
τὸν λίθον τ' ἀναθέματος θὰ βάλουν κατ' αὐτῶν.

Γιὰ κῆρα τοὺς... προσέρχονται στήν σάλλα ἓνας ἓνας  
καὶ ἄλλοι πᾶνε δεξιὰ καὶ ἄλλ' ἀριστερά,  
τὰ χεῖλη ἔχουν ἔξαιμα, τὰς ὄψεις μαραμμένας  
καὶ μοναχὰ τὰ μάτια των γυαλίζουν φοβερὰ  
καὶ σπῆτες ξακοντίζουνη ἀγρίως δῶ κ' ἐκεῖ  
ζητοῦντα τὸν Χακκῆ.

Ἰδοὺ καὶ ὁ Λουτφῆ Φικρῆ, ὡς Νέμεσις εἰθῆς,  
μέτρον κρατῶν προσέχεται εἰθῆνας νὰ μετρήσῃ,  
ἰδοὺ καὶ ἓνας πάτισσος Συμνοναῖος βουλευτῆς  
ἀρχαίων μέτρον μετρήκῃς καλῶς εἰδῶς τὴν χρῆσιν  
καὶ ἔπειτα φθεγγόμενος πρὸς ἀμαθείς κ' ἀξέστοις  
σὲ ρυθμικοὺς καὶ ρέοντας τροχαίους κ' ἀνωταίους.

Ἰδοὺ κ' ὁ Σάλιας ὁ πολὺς, λαλιότερος στρουθίου,  
ἰδοὺ κ' ὁ Τσελεμπίδης μᾶς, ὁ πρῶτος στήν ἀνδρείαν,  
ἰδοὺ καὶ ἕτερος Συμνησῆς, ὁ ἀνεμῆς τοῦ θεοῦ,  
κληρονομῆσας παρ' αὐτοῦ τὴν ἀντιπροεδρείαν...

Καὶ μέσ' στῆς τόσες συμφορές ἐχάρην σάν Ρωμῆος  
τοῦ κόντρα ἀντιπρόεδρος ἐγένετο Συμνητός.

Ἄλλὰ ἰδοὺ κί' ὁ Μπούσιος, κοριῆς καὶ παχουλός  
κί' ὡς μπόμπι στρογγυλός,  
βαρὸς βαρὸς εἰσέρχεται στὸν ἱερὸν τὸν χώρο  
ὡς πρέπει βουλευφόρο  
καὶ σέ μὰ κόχη κάθεται χωρὶς μιλιὰ ν' ἀσθροῦση  
τὴν ὄρα τὴν κατάλληλον προσμένων νὰ κορώση.

A. Βλέπω, Παναῖ, καὶ τὸν Ζογγρά, τὸν ἄνδρα τὸν Ἀρμένη,  
ποῦ μὲ πολλὴν εὐφροσύνην μιλεῖ τὴν τουρκικὴν...

II. Μὰ κί' ὁ Κοσμίδης ἔρχεται μὲ γλώσσασαν τροχισμένη  
καὶ τὸν ἀναβαλλόμενον ἀρχίζει τοῦ Χακεῆ

ζητῶν κί' αὐτὸς μ' ἐπιμονή,  
πικρά, πεισματωμένα,  
νὰ τὸν καθήση στὸ σκαμνὶ  
ὡς κάθῃσε κί' ἐμένα.

A. Πρέπει πρέπει νὰ καθήση  
τὰ καθέκαστα νὰ πῆ,  
πρέπει γρίφους νὰ μᾶς λύση  
γὰ σέ χάρη νὰ σαπῆ.

Πρέπει λόγον νὰ μᾶς δώση  
δικαιήσεως τωθρᾶς,  
νὰ τὰ πῆ καὶ νὰ μᾶς σώση  
ἀπὸ τέτοιας συμφορᾶς.

Πρέπει σ' ὅλα νὰ σκορπίση  
κύματα ἄγνου φωτός  
καὶ τὸ Ἔθνος νὰ τὴν πείση  
πῶς δὲν ἐφταιγεν αὐτός.

Πρέπει νὰ μᾶς πῆ τὰ λάθη  
στὸ σκαμνιάκι καθήσιος  
πρέπει ὅλα νὰ τὰ μάθῃ  
κί' ὁ ἔσχατος ἀστός,  
ἀσφαλῶς κί' αὐτὸς νὰ κρήνη  
ποιὸν βαρύνει ἢ εἰθύνει.

II. Πρέπει πρέπει νὰ μιλήση  
δίχως νάζια καὶ ντροπὴ...  
Μὰ εἰς τί θὰ ὠφελήση  
κί' ἂν τὰ πῆ κί' ἂν δὲν τὰ πῆ;

Μπᾶς κί' ὁ πόλεμος θὰ λήξῃ  
ἂν τὰ αἰτιά του δεῖξῃ;  
Μὰ κί' ἂν πάλιν τ' ἀποκόρηγῃ  
τί κακὸν θὲ νὰ προκίνηγῃ;

Ἐπειδὴ καὶ δὲν μιλεῖ  
κί' ἀπ' τὸ στόμα γού δὲν βγάξει,  
λὲς γί' αὐτὸ οἱ Ἴταλοὶ  
βομβαρδίζουσι τὴν Βεγγάζη;  
Καὶ φρονεῖς μὲ τὰ σωστά σου  
πῶς ἂν λύση τὴν σιγήν  
θὰ τραποῦν ἀπὸ μτροστά σου  
σ' ἱπποειδίσιον φρυγῆν;

## ΤΑ ΕΝ ΜΑΡΟΚΩ



ΜΟΥΛΑΤ' ΧΑΦΗΤ.—Ὅταν δυὸ ἐχθροὶ μονοιά-  
ζουν, ἄλλοι ἔστὸν φίλο των!

A. Μὰ σκάσε τώρα κί' ἔρχεται ὁ νέος σαντραζάμης  
τὸ πρόγραμμα τοῦ στὴν Βουλὴν μονάχος ν' ἀναγκώση...

II. Τὸν δραγομᾶνο, βεθ' Ἀλῆ, καὶ πάλιν θὰ μοῦ κάμης  
γιατί δὲν ἔχω τουρκικῆς μηδ' ἀρχαίου γνῶσι  
καὶ τὸ ἔλλοφ μοῦ φαίνεται σάν ἀστυνόμου βέργα...

A. Ἄκου λοιπὸν μὲ προσοχὴν τὸ πρόγραμμα τὸ νέον  
κί' ἐπαγγελίας μάζεψε γὰ νέα πάλιν ἔργα...

II. Ἀνοίγω ὄτα διάπλατα καὶ στόμα κεχηγᾶον  
κί' ἀκούω...

A. Κατεγρίθηνεν χρονάκια τρία τώρα  
εἰς νόμους δευτερεύοντας καὶ ὄχι οὐδιώδεις  
γί' αὐτὸ κί' εἰς χάλια τέτοια δὰ κατήντησεν ἡ χώρα  
πλὴν νόμους θὰ προτεινόμεν ἡμεῖς θεμελιώδεις  
περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν καὶ περὶ ἀνιήτων  
ποῦ ὅταν τοὺς θεσπίσετε, ζωὴ θ' ἀρχίσῃ ἄλλη,  
θὲ ν' ἀναστῆ τὸ κράτος μας ἐκ θεμελιῶν πάλι  
κί' ἀπὸ τὸν φθόνον τὸν πολὺ θὰ σκάση κάθε γείτων.

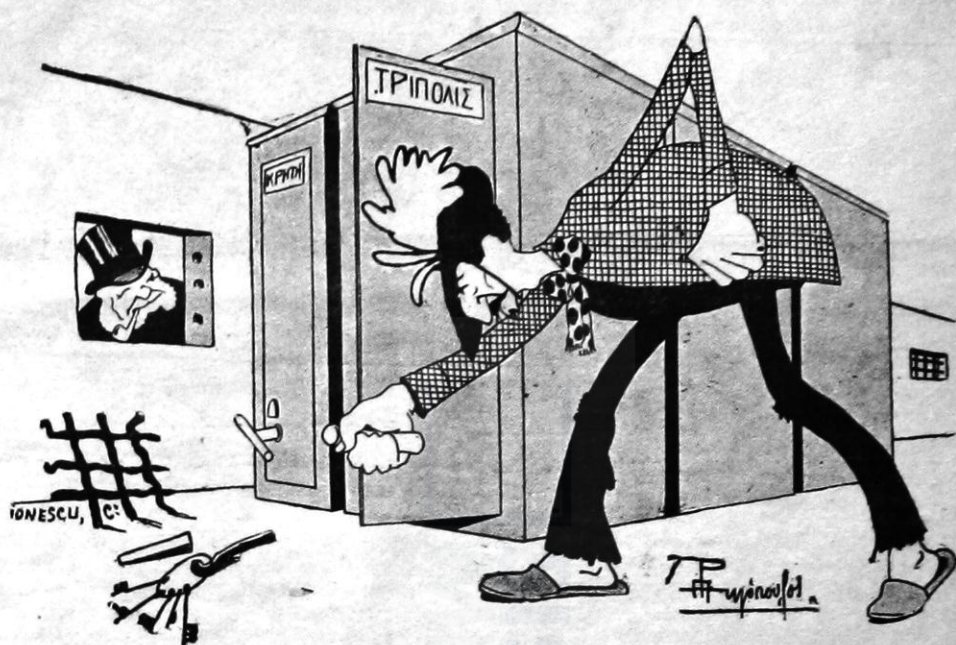
II. Ὡστε μὲ νόμους μερικούς...

A. Σκασμὸς λοιπὸν, βουθάσου  
κί' ἐν σωπῆ, παμφιλῶας, τοῦ λόγον ἀκούσασον.

II. Ἰχθύος ἀφρονόμορος τὸντεῖθεν θὲ νὰ μείνω...  
μὰ λέγε δά, συνάδειψε, καὶ τὴν κατότιν φρῶσι...

A. Θ' ἀκολουθήσοι φανεράν πολιτικὴν ἐν πᾶσι  
κί' εἰς ἔξωθεν ἐπιτροπᾶς ποτε μου δὲν θὰ κλίνω,  
ἀλλὰ παντοῦ τὸ γόητρον τοῦ Κράτους θ' ἀνορθώσω  
μὲ πλήρη αὐτετέργειαν νὰ κυβερνᾷ ἡ Πύλη  
καὶ τοὺς τῆς ἀδελφώσεως δεσμοὺς θὰ ἑδραιώσω,  
νὰ γίνουμι ὅλοι μὰ γενηὰ μὲ μῖαν εὐχὴν σὰ ζείλη.

Ἄλλὰ καὶ τὴν ἀσφάλειαν παντοῦ θὰ ἐμπειδώσω.  
θὲ ν' ἀξερθῇ δ' ὁ ἄρθρὸς καὶ τῶν χωροφυλάκων



ΤΩΝ ΜΠΟΥΛΑ.— 'Ελεύθερα, ελεύθερα, κλέβε σὺ κι' ἐμεῖς σὲ φυλάγουμε.

καὶ ἀδιστηρᾶς διαταγὰς στοὺς νέους θὲ νὰ δώσω  
γιὰ νὰ μὴ χάνουν τοῦ λοιποῦ δεσπότης μετὰ διάκων.

Θὰ προνοήσω καὶ ἐγὼ ὑπὲρ στρατοῦ καὶ στόλου  
καὶ ναύτας εἰς τὰ πλοῖά μας πολλοὺς θὰ κατατάξω  
νὰ καταστῶσι φάθητρα τοῦ γείτονος Χαχόλου  
καὶ νὰ μπορῶ στὰ μοῦτρά του τὸ γάνυ νὰ πετάξω.

Θὰ φέρω ἰσοζύγιον στὰ οικονομικὰ  
εἰσπράττων κι' ἀπ' τοὺς ξένους μας τὸν τῆς πεινίας φόρον,  
θὰ προσπαθῶ ν' ἀδξηθοῦν τὰ τελωνειακὰ,  
θὲ νὰ σκεφθῶ δὲ σοβαρῶς καὶ περὶ νέων πόρων,  
γιατὶ καθὼς πηγαίνουμε ἢ χώρα θὰ πεινάσῃ  
καὶ σὸ μὴ ὄρεσθε καὶ σεῖς τὸ ὑψηλὸν μαῦσι.

Μὰ καὶ τὰ Δικαστήρια ἐπίσης θ' ἀνορθώσω,  
στὴν θέσιν τὴν ἐμπρέπτονσαν κι' αὐτὰ νὰ ἐξαρθοῦν  
καὶ λειτουργοὺς τῆς Θέμδος ἀξίους θὰ μορφώσω  
καὶ κάμετε ὑπομονὴν ὡς δίου μορφωθοῦν.

Φιρμάνια καὶ βεράτια ποσῶς δὲν θὰ θιγῶσι  
κι' αἱ προνομίαι τῶν ἰσθῶν ὡς πρὶν διατηροῦνται...  
στοὺς Πατριάρχας λέτε τὸ τουντεῦθεν νὰ σιωπῶσι  
καὶ στὸ δεξιῶν τὸν πλευρὸν ἡσυχῶς νὰ κοιμοῦνται.

Σχολεῖα θὰ κάμω πανταχοῦ, θὰ σιάξω μετρεσέδες,  
θ' ἀνοίξω δρόμους στὰ βοννά, λιμάνια θὰ σᾶς κάμω,  
θὰ γεφυρώσω μὲ καιρὸ χειμάρρους καὶ νιερέδες  
θὰ σπεῖρω στὰ πετρώματα, θὰ σπεῖρω καὶ στὴν ἄμμο,  
τὰ ξεπεσμένα φόντα μας σὲ βῆμα θ' ἀνεβάσω  
θὰ κάμω ὁ, τι δῆγμαι γιὰ τὴν κοινὴν πατρίδα  
καὶ τὸν Θεὸ ἐπὶ τῆς γῆς θὰ σᾶς τὸν κατεβάσω  
εἰς δεῦτερον παράδεισον ν' ἀτλώσῃ τὴν ἀρίδα.

Π. Καὶ γιὰ τὴν Τροπολιτιδα τί λέγει, βρε' Ἀλλῃ;

Α. Σῶτια καὶ τώρα ἀκριβῶς γι' αὐτήντα διμλεῖ...

Π. Γιὰ πὲς...

Α. Καὶ γιὰ τὴν Τρίπολιν αὐτὴν θὰ μεριμνήσω  
καὶ λύσω τὴν συμφέρονσαν θὰ εἶρω μὰ χαρά,  
μὰ δὲν μπορῶ πλείοτερα ἐδῶ νὰ σᾶς μιλήσω  
γιατὶ κι' οἱ τοῖχοι ἔχονε αὐτὰ καμμὰ φορὰ  
κι' ἀπὸ τῶν τοίχων τὰ αὐτὰ στὰ τῶν ἐχθρῶν πηγαίνον  
καὶ δλα τὰ μαθαίνον.

(Σ' αὐτὸ ἐπάνω κλείονται αἱ θύραι τῆς Βουλῆς  
καὶ ὄλοι ἀτελεῖνται, Ἄλλῃς τε Πανιελῆς,  
ποῦ κι' ἐξω τὴν κουβέντα τῶν τὴν ἐξακολουθοῦσι,  
ἀλλὰ κρυφὰ καὶ μυστικὰ ἐχθρὸς νὰ μὴν ἀκούσῃ.)

## ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ὁ πόλεμος ἐξακολουθεῖ εἰρηνικῶς καὶ ἀνοίμακτος. Καὶ ὡς οἱ  
ἐμπόλεμοι εὐρίσκονται ὁ ἓνας 'στὴν Ἀνατολὴν κι' ὁ ἄλλος 'στὴν  
Δύση, οὕτω καὶ οἱ πρὸς εἰρήνευσιν ὄροι τῶν εὐρίσκονται ἐκ διαμέ-  
τρου ἀντίθετοι. Ἡ Ἰταλία ἐννοεῖ πλήρη καὶ τελείαν τὴν προσοφρη-  
σιν, δίχως κυριαρχικὰ ἢ ἐπακυριαρχικὰ ἢ ὕστατα καὶ ὑψηλὰ δικαιο-  
ματα, ἢ δὲ Τουρκία ἀξιοῖ ὁκείρατα τὰ κυριαρχικὰ τῆς, σωματικῆ-  
μένῃ ἄλλως νὰ ἐκχωρήσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἓνα λιμένα μόνον.

Εἶναι τὸ ἴδιον 'σάν νὰ τρέχονεν πίσω ἀπὸ τὸν κλέφτην ποῦ μᾶς  
ἐλάφει τὸ 'ρολόγι μας καὶ ν' ἀξιόμην νὰ μᾶς τὸ ἐπιστρέψῃ ἐπὶ τῷ  
ὄρφ νὰ τῷ χαρίσωμεν... τὸ κλειδάκι του

\*

Πῶς θὰ λήξῃ τέτοιος πόλεμος; Ὅλοι ἀνέμενον νὰ τὸ μάθουν  
ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Μ. Βεζύρου, τὰ ὅποια ὁμοῦ, δημοσίᾳ τοῦλάχιστον,  
οὐδὲν εἶπον. Θὰ ἐπιδιώξῃ, εἶπε, νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα καθ' ὃν τρόπον  
κινεῖ ἐθνικώτερον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς χώρας. Ποία ὁμοῦ θὰ  
εἶναι αὐτὴ ἡ εὐνοικότερα λύσις κανεὶς δὲν ἔσπει. Καὶ αὐτὴ ἡ Πυθίς  
εἶναι ἐξῆθ' ἀδυσκολοῦτο νὰ μᾶς διαφωτίσῃ. Ἄς μείνωμεν λοιπὸν  
μὲ ἐσβεσμένους τοὺς φανούς κι' ἄς μὴ ζητῶμεν περισσότερα.



Προφήτες του αντιτακτικού μο-  
κτάς εν Θεσσαλονίκη.

Σ αττ. — Απὸ θαρρὸ πῶς εἶναι  
τὸ καλλίτερον φάρμακον.

Ἐποστειρωμένοι ἄλλήλους ἵνα ἴν  
ὁμοιοὶ κλέττομεν.

Ἐχομε δὲν εἶχαμε κρημαστήκαμε  
πάλιν ἀπ' τὸ μουστάρκα του.

Ἐν τῇ μεταξὺ ἤρχισαν ἐφαρμοζόμενα τὰ ἀντίτοια Ὁ Κερὴμ ἀγῶς προκήρυξεν ἤδη τὸ μοικιοτῆς τῶν Ἰταλικῶν ἐμπορευμάτων, ἐπισήμως δὲ ἐφαρμόσθη κατ' αὐτῶν διαμὸς τελωνειακῶς 100 %.

Τὰ μακαρόνια ἐφθάσαν ἀμέσως εἰς τὸ διπλάσιον τῆς τιμῆς τῶν. τὰ ζαμπόνια καὶ τὰ σαλάμια ἐπίσης, ἢ ἀντιζούγες καὶ τὰ τυριά ὑπερτιμήθησαν κ' αὐτὰ, ὅσοι δὲ ἐτέφροντο μὲ τέτοια ἤρχισαν νὰ ἀισθάνονται ἀμεσώτατα τὰ ἀντίτοια καὶ ζητοῦν τώρα ἐπιτεταίαια.

Κατὰ τὰ Βιενναῖα φύλλα μετὰ τὴν τελείαν καθυπόταξιν τῆς Τριπολιτίδος ἢ Ἰταλία θὰ μᾶς ἀπευθύνῃ δεύτερον τελεσιγραφικὸν ἀπαιτοῦσα ὅπως ἀναγνωρίσωμεν ἐντὸς 24 ὥρων τὸ γεγονός ὡς τετελεσμένον. Ἄλλως θ' ἀρχίσῃ νὰ καταλαμβάνῃ νήσους καὶ λιμένας πάλιν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἡ θρῆξιν ἐρχεται τρώγοντας, θὰ ζητήσῃ πάλιν διὰ τελεσιγράφου ν' ἀναγνωρίσωμεν καὶ τὴν τροσάργειον τῶν λιμένων καὶ τῶν νήσων μὲ ἀπειλὴν νέων καταλήψεων. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης θὰ κατατήσῃ νὰ καταληφθῇ οἷα σιγὰ ὅλο τὸ κράτος μας, ἔξακολουθοῦντες ἡμῶν νὰ μὴ ἀναγνωρίζωμεν... ἑαυτοῦς.

Ἐἰς τὴν Βουλὴν ἐνεφανίσθη τὸ νέον ὑπουργεῖον ὃ δὲ πρωθυπουργὸς Σοῖτς καὶ πᾶς ἀνέγνωσε τὸ πρόγραμμά του λαβὼν ψήφον ἐμπιστοσύνης. Τὸς κλίμακας τοῦ Βουλευτηρίου ἀνῆλθεν ὁ γηραιὸς πλειτενὴς ὑποστηρίζοντας ἀπ' τὰς μασχάλας ἀπὸ κλητῆρων, νέων δὲ ἐποστήριξεν ἔχρασιόσθη διὰ νὰ ἀνέλθῃ καὶ τὰς βαθμίδας τοῦ βῆματος. Ὅλαι αὐταὶ αἱ ὑποστηρίξεις ἦσαν καλὰ σημεῖα διὰ τὴν τύχη τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὅτι οὐκ οὐκ δὲν μπορούσε παρὰ νὰ ὑποστηρηθῆ.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ προγράμματος ἐδέχθη νὰ κενωθῶσι τὰ θεωρεῖα ὅπως ἐν μυστικῇ συνεδίᾳ ἀνακοινώσῃ τὸ ὑπουργεῖον τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Τριπολιτίδος. Τί ἐλέχη κατ' αὐτὴν ἐρηθῆθη φυικῶ τῷ λόγῳ μουσικῶν. Γραμματεῖς δὲν ὑπῆρχον, εἰς δὲ τοὺς βουλευτάς συνστήθη νὰ μὴ ἀνακοινώσωσι τίποτε Μόνον εἰς τὸν κ. Σάλταν δὲν ἐγένετο τοιαυτὴ σύστασις, ἐπειδὴ ἐκρίθη περιττὴ, γνωστῆς οὐσίας τῆς τουρκομαθεῖος του.

Τῆς αὐτῆς συστάσεως ἀπηλλάγη καὶ ὁ βουλευτὴς Τραπεζοῦντος κ... Καφίτης.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ὠμίλησαν διὰ μακρῶν καὶ πάντες ὅσοι οὐδέποτε εἶχον λάβει μέχρι τοῦδε τὸν λόγον. Ἔτσι τοῦλάχιστον λαχρῶνται, λυποῦμενοι κατακαρδα ποῦ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ δημοσιεύσωσι τοὺς λόγους των.

Ὁ κ. Καρολίδης δὲν μίλησε, ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν θὰ μπορούσε νὰ δημοσιεύσῃ τὸν λόγον του.

Ἀλληλόκληροι τεσκερῆδες ἀνεγνώθησαν ἐν τῇ Συνόδῳ ζητούντες τὴν μετέθεσιν τοῦ μητροπολίτου Γρεβενῶν, ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ ἐξηφανίσθη, δολοφονηθεὶς καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα. Ἐὰν ὃ μὴ γένοιτο, ἐπαληθεύθη τοῦτο, δὲν ποιαιὸν νὰ ἐξακολουθῆσῃ ἡ Κυβέρνησις ἐπιμένονσα εἰς τὴν μετέθεσιν του, ἀφοῦ μετετέθη ἤδη μὴ

γιὰ πάντα. Δὲν ἐφόρθασε μάλιστα καὶ νὰ συσκευασθῆ πρὸς ἀναχώρησιν, ἀφῆσας τὰς ἀποσκευὰς του ἐκεῖ ποῦ... δὲν ἐκρέθη.

Ἐὰν δὲν εὐρεθῆ ὁ ἐξοφαινοσθῆς ἱεράρχης καὶ ἐὰν ἡ Ἐκκλησία δὲν πεισθῆ περὶ τοῦ θανάτου του, δὲν μπορεῖ κατὰ τοὺς Κανόνας νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ—Ὁ τύπος τῆς ἐκλογῆς μητροπολίτου ἀρχίζει μὲ τὰς λέξεις: Ἐκκλησία τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως... διὰ τοῦ θανάτου ἢ διὰ τῆς μετεθέσεως τοῦ ἑαυτῆς ποιμεναρχοῦ. Ἐν τῇ προκειμῆ ἡ ἑμὸς περιπτώσει οὐδε περὶ θανάτου οὐδε περὶ μετεθέσεως μπορεῖ νὰ γίνῃ λόγος. Καὶ ἂν ὕψε ποτε ἀναγκασθῆ ἡ Ἐκκλησία ν' ἀναληθώσῃ τὸν ἐξαφανισθέντα, τὸ πρακτικὸν θὰ γραφῆ: Ἐκκλησία τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Γρεβενῶν κτλ.

Ὁ θανατοσθῆς Τζῶν σὺν καλῶς κομματάρχῃ ποῦ εἶναι προνοεῖ πατριωτῶς καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἐσπετιῶν τοῦ κόμματός του. Ἐνα τῶν παυθέντων μαλλιαρῶν διδασκάλων τοῦ Σταυροδρομίου, ἐπειδὴ εἶναι ταυτοχρόνως ἐκ τῶν καλῶν πετεινῶν καὶ διατρυσιῶν κηρύκων τῶν ἀρετῶν τοῦ κομματάρχου, τὸν προσέλαβεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Λύκειον, καθὼς καὶ ἕνα ἄλλον παυθέντα ἀπὸ τὸ Διπλοκλίσιον ὡς μαλλιαρὸν. Ἔτσι ὁ Πετεινὸς δὲν θὰ ξελαργυζεῖται ὑπὲρ τοῦ Τζῶν χωρὶς νὰ γλύφῃ καὶ κανένα κοκκαλάκι.

Ἐχθῆνα.

## ΣΑΪΤΙΕΣ

Μεταξὺ ἄλλων οἱ Ἰταλοὶ κατέλαβον ἐν Τριπολιτίδι καὶ τὴν νῆσον Μπόμπαν. Ἀπορίας ἀξίον εἶναι πῶς δὲν ἐφοβεῖτο ὁ Χαμῆτς νὰ ἔχρῃ στήν κατοχὴν τέτοιαν κτήσιν.

— Τὸ ἐν Θεσσαλονίχῃ συνέδριον ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας του. Μετέβαλε τὸν κανονισμὸν καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Κομμάτου οἰκτικῶς. Ἐἵναι ἡ τετάρτη φορὰ ποῦ τὰ μεταβάλλει. Τὰ μωαδὸς δὲν μεταβάλλονται κ' αὐτὸ εἶναι τὸ δυσάρεστον.

Βεελζεβοῦλ.

## Ἄγγελια, χρονικὰ—κ' εὐθύμα κοινωνικὰ.

Ἄριστειδης Γιώτα Λίβας, Βαλοσαμῆκε Ἑλένη ἕνας νέος ὄλος μέλλον καὶ μὴ κῆρη δλη χάρη ἐνυμφεῦθησαν ἐσχάτως, τὸ δ' Ἐμπρός με ἀνθη ραίνει τὸ εὐάριστο ζευγάρι.

Λαιμοδέτες καὶ γιακάδες καὶ γαλότες καὶ γλέκα καὶ ὄρσαιους μουσαμῆδες ποῦ βαστοῦνε χρόνια δέκα κ' ἄλλα χιλία τέτοια εἶδη τῶν ἀνδρῶν χειμεριὰ εἰς τοῦ Τίγγυ θὰ τὰ βῆτε ἀπιστεύως εὐθνήνα.

Ἐπισημοσθῆς Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΑΝΣ



## ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ - ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδόμενη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπὸ

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥ)

Δι' ἑγγραφήν καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθυντέον:

Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολογίου Χάν, ἀριθ. 12-13

(\*Ὡραὶ γραφείου 3-5 μ. μ.)

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει..... 72- 40

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις..... 72- 50

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ..... 72- 12

\*Ὅρος ἀταξάτατος ἑγγραφῆς: Προσληγερμῆ.

Ἐκαστον φύλλον 20 παραδίδεται

Φύλλα παλαιὰ 72 ἑκαστον.

Δρ 173

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν  
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Ἐκατὸν ἑβδομήντα καὶ τρία  
καὶ τοὺς Κρούμμους κινεῖ ἡ  
[Ἀδιστρία.

Χιλ' ἑννακόσια ἑνδεκα, Νοέμβρη εἰκοσι ἐπτὰ  
κι' ἀπὸ βορρᾶ μᾶς ἔρχονται οὐκ οὐκία πολὺ οὐκία.

**Γὰρ τὴν μπόμπα πῶχει σκάσει  
καὶ τὴν ἄψογὸν μᾶς στάσει.**

Π. Στὸ εἶπα μιά, στὸ εἶπα δύο,  
στὸ εἶπα πέντε δέκα,  
πῶς δὲν χροιάζεται ἐδῶ  
συνεφθ' μαυλὸ Σενέκα

Ἴνα καὶ σὺ ἀντιληφθῆς, Ἄλῃ μου ἀσκατιάθῃ,  
πῶς ἄργογον οἱ Ἕλληνες τηροῦσι σ' ὄλα στάσι,  
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σέβονται τὴν τάξι καὶ τὸν νόμον  
καὶ οὔτε μπόμπες γρίπτοδι κατὰ σιδηροδρόμων.

Καρτερικοὶ ὑπὲρ τοῦ κραταιοῦ σου Κράτους,  
δερόμενοι δὲν δέρονται, σφάζόμενοι δὲν σφάζονται,  
μέσ' σ' ἐτεμένη ἱερὰ δὲν χάνουν τὴν οὐρά τους  
οὐδὲ μὲ δυναμίτιδα σταθμοὺς ἀνατινάζουν,  
ἀλλ' ὄλα τὰ ὑφίστανται, φιλόνομοι ἐν πᾶσι  
καὶ δὲν ἐγκαταλείπουν τὴν ἄργογον των στάσι.

Ἐπ' ἀστυνόμων πᾶντοια  
κι' ἀπὸ τὸ ξύλο λυθόνουν,  
μητροπολιταὶ χάνονται  
οὐκί τοὺς σκοτιόνουν

καὶ εἶτα σὺν τοὺς βρισκόντες σφαγμένους μέσ' σ' ὀδάση,  
ἐμμένουν πάλιν οἱ Ρωμηοὶ στήν ἄργογον των στάσι.

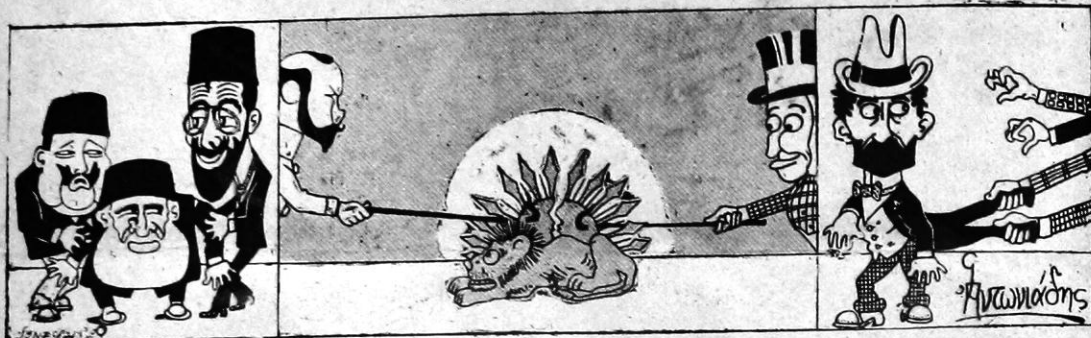
Ὁμογενεῖς στὸν Λαγκαδᾶ τρεῖς τρεῖς στὸν Ἄδη πᾶνε,  
ἀλλοῦ καταδιώκονται, ἀλλοῦ τρομοκρατοῦνται,  
λές κι' ὄμοσαν οἱ ἀγνωστοί, Ἄλῃ μου, νὰ μᾶς φᾶνε  
καὶ τὸν πυρρῆχον παντιοῦ ἐπὶ Ρωμηῶν ὀρχοῦνται,  
ἀλλ' οἱ Ρωμηοὶ περιφροσῶν τὴν τῶν ἀγνώστων δρεῖαν  
κι' ἐμμένουναι ἀκράδατοι στήν ἄργογον των στάσι.

Δὲν μοιάζοντε οἱ Ἕλληνες λαοὺς σινοίκους ἄλλους  
νὰ προκαλοῦνε ταραχάς, νὰ προκαλοῦνε σάλους,  
δὲν γρίπτον μπόμπες σὲ τζαμί ἐν Μπαϊραμοῦ ἡμέρας  
καὶ δὲν σιχόνουν πουθενὰ τῆς στάσεως παντιέρες.  
Εἰν' οἱ Ρωμηοὶ κιντάρηδες κι' ὁ κόσμος ἂν χαλάσῃ  
αὐτοὶ θὰ μένουν σταθεροὶ στήν ἄργογον των στάσι.

Ποτὲ δὲν λένε οἱ Ρωμηοὶ: Πυρὶ μνηθῆται γαῖα  
μόν' τρέμμουν γὰρ τὴν πέτσα των, μὴ στάξι καὶ μὴ βρέξι,  
ποτὲ δὲν καταδέχονται σὲ σφάζουν τὸν σφαγέα,  
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σφάζονται χωρὶς τ' ἀρθρώσων λέξι.  
Οὐδεὶς Ρωμηὸς τὸ μένος του ἀρῆσι νὰ ξεστιάσῃ,  
ἀλλ' ὄλοι μένουν ἄργογοι στήν ἄργογον των στάσι.

A. Τι θεὸς νὰ πῆς, Παντιᾶ, μ' αὐτῆ;

Π. Πῶς ἂν εἰς τὸ Ἰστίτι  
τῶν Κρούμμων μπόμπες ἔσκαυε μέσ' σ' ἀλλῇ τζαμοῦ,  
μαζὲ μὲ σένα, μὰ τὸ γαί, μεγάλην πῆρα ὀπτι



Τὸν θέλουν καὶ τὰ δύο τὰ Κομμάτα.

Ἄλλοκοτον φυσικὸν φαινόμενον εἰς τὸν ὄριζοντα τῆς Πελοποννήσου.

Τὸ ὄν. — Τραβάτε με κι' ἄς κλαίω  
κι' ἄς κἀμνο πὼς δὲν θέλω.

καὶ ἡ καρδιά ἡ ἄκακος παντὸς πιστοῦ Ρωμηοῦ  
καὶ ὅλοι κατακρίνοντες τὴν μετόπιστα πῶχει σκάσει  
ἐμμένονεν ἀκλόνητοι στὴν ἀφοργὸν μας στάσι.

Καὶ ἂν μετὰ τὸ σκάσιμο καὶ μέσ' στὴν ταραχὴ  
ἐσώθη μὲν τοῦ μετόπιστα ἡ μοχθηρὰ ψυχὴ,  
ψυχὰι δ' ἀθώων ἵσάλθησαν στὸ διάβολο πεσκέσι,  
ναὶ μὲν τὸ πρῶγμα, ὡς κακὸν, πολὺ δὲν μῆς ἄρξει  
ἀλλὰ τὸ καίω τῆς γοαρῆς κι' αὐτὸ δὲν μῆς ταράσσει  
κι' ἐμμένονεν ἀμέριμοι στὴν ἀφοργὸν μας στάσι.

Εἰς τὸ Ἰστίτι Ἕλληνες δὲν βρίσκονται πολλοί  
ἀλλὰ κι' ἂν ἦσαν κι' ἐπερταν νεκροὶ δυὸ τρεῖς ντουζίνες,  
ναὶ μὲν πολλὰ θὰ ἤκουαν τὰ ὄπ' σου, Ἀλῆ,  
καὶ θὰ τὰ ξεκουφάινανε τοῦ Φαναριοῦ ἢ γρίνης,  
ἀλλὰ δὲν θὰ ἐθράδυνεν ὁ θρηῖνος νὰ κοπάσῃ  
κι' οὐδὲ σιγμῆν θ' ἀφίναμε τὴν ἀφοργὸν μας στάσι.

Α. Ἀνιάξια τῶν ἔργων των δοξίμασαν οἱ Κροῦμμοι.  
Καὶ ὄσους δὲν ξεπάστρωσε τοῦ ὄχλου ἡ μαχαίρα  
εἰς τοῦ Ἰστίτι τοὺς χῶσαμε τὸ βρωμερὸ μπουντροῦμι  
δίκερν τοῦ κακουργήματος νὰ δώσουνε μὰ μέρα  
καὶ νὰ μᾶς ἀποδείξουν  
πὼς Ἴταλοι τοὺς ἔβαλαν τὴν μετόπιστα νὰ μῆς ρίξουν.

Π. Ὅστε λοιπὸν οἱ Ἴταλοι;...

Α. Αὐτοὶ 'ν' οἱ αὐτοργοί,  
αὐτοὶ τὴν μετόπιστα ἔβαλαν σιτοῦ φρενταῖ τὰ χέρια,  
αὐτοὶ αἰτία ἔγειναν ν' ἀστράφουνε μαχαίρια  
κι' αὐτοὶ, Παντιῶ, ἐξώθησαν τὸν ὄχλον εἰς σφαγὴ.

Π. Φρονεῖς λοιπὸν πὼς Ἴταλοι;...

Α. Κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει  
ὅτι αὐτοὶ μᾶς τᾶζαμαν, αὐτοὶ καὶ ὄχι ἄλλοι,  
αὐτοὶ μῆς ἐφανάτισαν κατὰ λαὸν συνοικίων,  
αὐτοὶ ἄρνιον ἄκακον μετέβαλον εἰς λύκον,  
αὐτοὶ τοὺς δρόμους τοῦ Ἰστίτι ἐπότισαν μὲ αἵματα  
καὶ ὅσα ἄλλα ἄκουσες, Παντιῶ μου, εἶναι φρέμματα.

Π. Ὅστε λοιπὸν οἱ Ἴταλοι;...

Α. Αὐτοὶ, χονδροκεφάλαι,  
αὐτοὶ σ' ἀπὲ μῆς εἶπανε νὰ κόψουμε ἀθώους  
αὐτοὶ πολλοὺς ἀνέδειξαν φονηῆδες γιὰ κρεμᾶλα

καὶ τὸ Ἰστίτι ἐθίθησαν μέσ' ὁ ὄδυμους καὶ γόους,  
αὐτοὶ μᾶς παρεκίνησαν, αὐτοὶ μᾶς οἰστρολήθησαν  
καὶ τῶν φυλῶν τὴν ἔνωσαν αὐτοὶ μῆς τὴν κομμάτισαν.

Π. Βρὲ τοὺς ἀγροῖους Ἴταλοὺς!... βρὲ τῆς βρωμοχουλιάρης!...  
αὐτοὶ λοιπὸν ἐνέσπειραν τὴν ἔχθρα ἔτους συνοίκους,  
αὐτοὶ κοιλίεσ διήρουναν τὸν Κροῦμμοσαν καὶ λαπάρες.  
αὐτοὶ μᾶς ἐξαπέστειλαν τοὺς Ρέιμους καὶ τοὺς Ζίκους  
αὐτοὶ τὸν ἕνα βάζουνε τὸν ἄλλονα νὰ πλήρητῃ  
αὐτοὶ νὰ ξέρης ἔσφραξαν καὶ τὸν Μητροπολίτη.

Καὶ τῶν Ἀδάνων αἱ σφαγαὶ τοῦ ἔγειναν πρὸ χρόνων  
νὰ ξέρης, φίλιτατε, Ἀλῆ, — καὶ σοβαρῶς ἄσ'ό λέγω—  
πὼς ἦτο ἔργον Ἰταλῶν αἰσχρῶν καὶ μισερῶν  
καὶ δι' αὐτὸ τὰ θύματα πεντάδιπλα τὰ κλαίω.

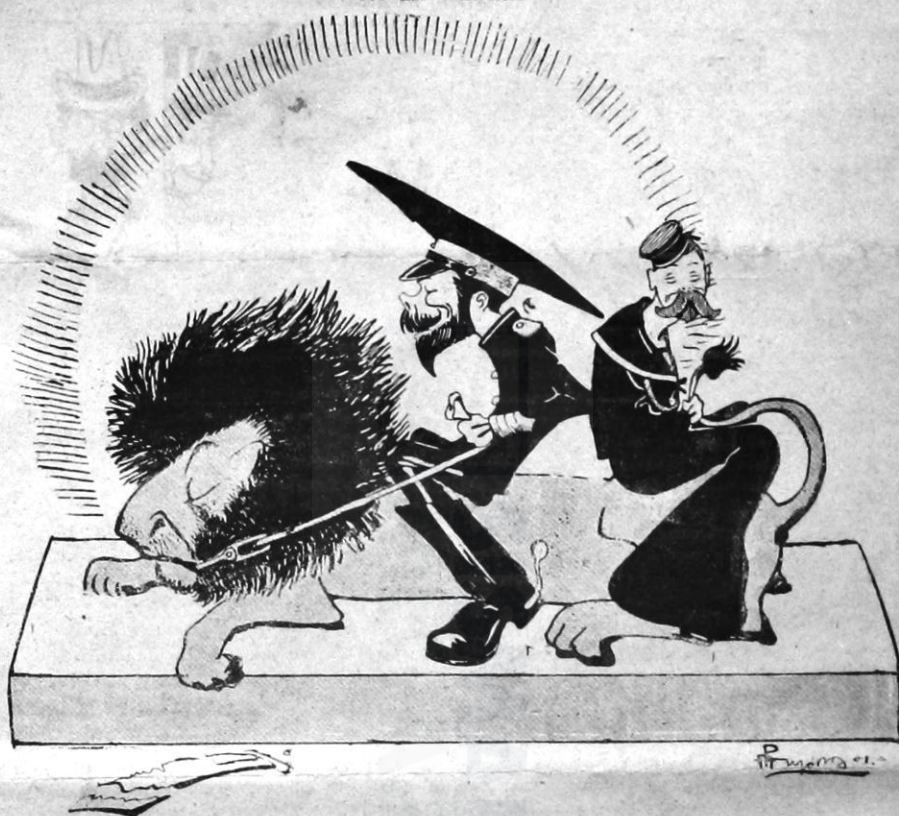
Ὅλα τώρα ἐξηγοῦνται  
κι' ἐξημερεύονται, Ἀλῆ,  
οἱ δὲ γέροι θὰ θυμοῦνται  
πὼς κακοῦργοι Ἴταλοι  
ἦσαν κι' ἐκεῖνοι ὅλοι  
ποῦ μὲ σόπια ὄπλισμένοι  
τρομοζοῦσαν τὴν Πόλι  
καὶ δὲν ἄφησαν Ἀρμενίη.

Κι' ἂν τὴν μνήμη των οἱ γέροι λιγ' ἀκόμη βασανίσουν,  
ἴσως ἴσως θυμηθῶνεν καὶ μπορέσουν νὰ μῆς πείσουν,  
πὼς καὶ κάποιον Πατριάρχη, ποῦ τὸν ἄρτισαν οἱ χρόνοι,  
Ἴταλοι καὶ ὄχι ἄλλοι τὸν ὠδήγησαν σ' ἀγρόνη.

Διληθῆτως καὶ ὑποῦλως δι' αὐτοὶ τὰ ἔχουν πράξει,  
ὅλα τὰ στραβά ψωμᾶ μας ἡ στραβὴ πινακοστή,  
τόσους μάρτυρας σφαγέντις Ἴταλοι τοὺς ἔχουν σφάξει  
κι' ὅλων τῶν δεινῶν αἰτία εἶν' αὐτοὶ καὶ πάλ' αὐτοὶ.

Διωγμοί, καταπίσεις, φυλακίσεις καὶ κακώσεις  
καὶ τὸ ξόλο ποῦ μὲ δίδεις τακτικώτατα, Ἀλῆ,  
ὡς κι' ἐκεῖνο ποῦ σγοτεῖεις ὀσνοῦντω νὰ μὲ δώσεις  
Ἰταλιάνων ἔργα εἶναι, μὲ ἐνδύζων Ἴταλοι,  
καὶ δὲν φταίγουνε καθόλου ἢ δικές σου σομπανῆκες.  
Α. Φᾶτο τὸ λοιπὸν, κανάγια, γιατί γένηκες πολὺ  
καὶ πολὺ μὲ παραμυθῆκες.

## ΤΑ ΕΝ ΠΕΡΣΙΑ



Μπίνα σὲ ληοντάρι — βασιλεῖς καὶ τσάροι.

### Ἕνας Τσάρος τριγυρνᾷ στοῦ Βοσπόρου τὰ στενά.

Μπήτε σκύλλοι καὶ ἄλεστε  
καὶ ἀπλώστε ιραχανᾷ  
κί' ὅπως θέτε διαθέστε  
τὰ φαρνᾷ καὶ τὰ στενά,  
ἔχει ἄλλες πάντα γλύκες  
τὸ κλεμμένο τὸ ψωμί...  
βρᾶστε κί' ὅλες τῆς συνθήκης  
καὶ ρουφίστε τὸ ζουμί.

Ἵλοι εἰσθε πρώτης φίλοι  
ἀγαν ἀίσθηματικοί,  
ὄλοι ἔρχεσθε στήν Πύλη  
μὲ καρδιά πονετική,  
ὄλοι θέτε τὸ καλὸ μας  
καὶ μᾶς λέτε τί συμφέρει  
κί' ὡς σ' αὐτὸ τὸ κόκκαλό μας  
μᾶς βοιτᾶτε τὸ μαχαίρι.

Μπήτε σκύλλοι καὶ ἄλεστε  
καὶ ὁ μύλος μας γυρνᾷ,  
συμβουλὰς ὠραίας πᾶστε  
γιά ζητήματα στενά,

πᾶστε, δόστε, μοιρασθήτε  
τὸ χαλὶ τὸ Περσικὸ  
καὶ μονάχοι κερασθήτε  
τὸ κρασί μας τὸ γλυκό.

Ἕνας Σύνταγμα γρφεῖ  
ἄλλος Σάχην λαχταρᾷ  
κί' Ἕνας Τσάρος μαγειρεῖ  
καὶ τῶν δυὸ τὴν συμφορά.

—Τὸ Κανὸν ἐγὼ γουστᾶρα!  
—Τὸ τὸν Σάχην προτιμῶ!  
Κί' αἰφνης βλέπουνε τὸν Τσάρο  
νὰ προβάλλῃ μὲ θυμὸ  
κί' ὅσοι θέλανε τὸν Σάχη  
κί' ὅσοι θέλαν' τὸ Κανὸν  
τὸν φορτίονταν στήν ράχη  
κί' εὐλαβῶς τὸν προσκυνῶν.

—Ζήτω τῶνα Τζεμίε  
καὶ γὰ μὴ κατῆ ποτέ!..  
—Ζήτω, ἄλλος τις προσθέτει,  
τὸ καινούργιο Κομιτέ!..  
Ζήτω τῶνα, ζήτω τᾶλλο  
ὁ καθείς μας τσαμπουνᾷ

καί προβάλλει μέσ' στόν σάλο  
ένας Τσάρος στά στενά.

Φαγοθήτε σάν προγόγια γιά ποικίλα Κομιτάτα  
δς αστράφουν άκινάκai και σπαθιά δαμασκηνά,  
τήν πατριδα, πατριώται, κίμιε την καρποδς σαλάτα  
κι' ένας Τσάρος σās φιλίει στού Βοσπόρου τά στενά.

## ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Η νέα φάσις του Κρητικού είναι αναμφιβόλως άπ' όλας τάς μέχρι τούδε κομμικότερα. Έπειδή ή Έλλάς δέν έννοει νά έξέλθη υπό τής άφύγου στάσεώς της και νά καταλάβη την Κρήτην, άπεφασίσθη ή άπό τής Κρήτης όλος αυτή καταλάβη την Έλλάδα. Ούτω 44 Κρήτες βουλευται μαζί με τρεις καρβιές ένόπλων Κρητών έτοιμαζόνται νά έπιδράμουν τό ίσοσπερές άστυ, ν' ανατρέψουν την έλλην. κυβέρνησιν και νά κηρύξουν την ένωση της Έλλάδος μετά τής Κρήτης και όχι τής Κρήτης μετά τής Έλλάδος, ή όποία Έλλάς θά έξακολουθήσθ ή και πρότερον τηρούσα άγρογον στάσιον. Και πώς όχι, άφού θά κατακτηθή χωρίς νά κατακτήσθ, θά ένωθ ή χωρίς νά ένωση, θά προστεθ ή χωρίς νά προσθέσθ.

Υπάρχει έν τούτοις και ή λαϊκή παροιμία «Οχι Γιάννης, Γιαννάκης» την όποιαν σάν νά γνωρίζουν φαίνεται και αι περίφημοι Προστάτιδες.

Τό πράγμα έν τούτοις δέν έπρεπε νά τάς ταράξη τόσο, ως δέν έπρεπε νά συγκινήσθ και την Πόλην. Τουναντίον συμφέρον είναι και αυτής και των Προστατίδων όπως ή Κρήτη μεγαλώσθ, κατακτώσα την Έλλάδα, έπεκτείνουσα δ' ούτως έδαφικώς τό κράτος της. Όταν τούτο γίνθ, ή μόν Πόλη θά δικαιούται νά έπεκτείνθ κι' αυτή τάς άξιώσεις της και νά κυριαρχική της έπί τής νέας κτήσεως τής ετσεώς της, αι δέ Προστατίδες, λόγθ κι' αίται προστατευτικών δικαιωμάτων, θά περιλάβουν υπό την προστασίαν των και τό έλληνικόν βασίλειον. Και έτσι ή μόν ένωση συντελείται καθ' όλα, τά κυριαρχικά μένουσ 'ς τό τόπο και μάλιστα ύπερηξημένα, αι δέ Προστατίδες έξακολουθούν και πάλιν νά προστατεύουσ.

\*

Ός νά μη είχομεν ζητήματα, βγήκε τώρα και τό ζήτημα του άνοιγματος των στενών, τό όποϊον άνοιγμα, μαζί με τά σ ένα, πολλές δουλειές φαίνεται θά μάς άνοιξη. Μη 'ρωτάτε όμως τί του κατέβηκε του Τσάρου νά ζητή όνεικ και καλά αυτό τό άνοιγμα, άφού ή έπιτροπή που πήγε νά τον χαιρετήσθ στην Λειβάδειαν, του πήγεν ως προκείσι όρνια ανατολικά καπνά. Πίνουσ τά καπνά αυτά τό κάπνισε νά μάς καταστήσθ κυβερνητίον του.

Και αι μόν άξιώσεις του άπερριβήσαν. Ζήτημα όμως είναι άν θά του περάσουν οι καπνοί και σάν καπνοί που είναι θά διαλυθούν ή θά καπνίσθ τό τηλεβόλον.

\*

Οι Βούλγαροι ήρχισαν πάλιν τό παλιό των τό ζαγάτι, δηλ. τής μπόμτες και την δυναμίτιδα. Πέντα έν όλο κόλπα διεπράξαν την παρελθούσαν εβδομάδα. Και άλλα μόν έπέτυχον, άλλα δέ απέτυχον. Τά άποτυχόντα όμως ήσαν πλέον ευτυχ ή διά τον βουλγαρικόν πληθυσμόν, άφού την έπιτυχίαν του έτοιμχόντος την έπλήρωσε στό Ιστίπ με 300 περίπου νεκρούς και τραυματίας. Έάν ή Βουλγαρική Οργάνωσις έξακολουθήσθ κατά τον αυτόν τρόπον την δράσιν της, έντός μικρού ρουθούνι βουλγαρικό δέν θά μείν έν Μακεδονία.

\*

Όπως όποτε όμως ή δυναμίτις ήλθε πάλιν στην ήμερησίαν διάταξιν και ή τρομοκρατία επανήρχισεν. Έπί πλέον νότες στέλλονται δεξιά κι' άριστερά, ή διαλωματία έτέθη εις κίνησιν, μελάνη χόνεται άφθονος και αι Δυνάμεις έκοδοσι άκουσαι καταγίνονται με την άτακτον αυτήν αδελφίσειον των, την δυναμίτιδα.

\*

Άλλόκοτα όμως άποτελέσματο είχεν ή έν Ιστίπ έκσπάσσα μπόμα 'Ενώ έξερράγη έντός του τεμένους, μόνος εις μουσούλ.

μονόποις έφρονεύθη, τουναντίον δέ 300 περίπου βούλγαροι έπασαν νεκροί και τραυματία. Έάν ήτο στό πράγματα ό Χαμίτ θά λέγαμε ότι έγειναν σφαγά. Έπειδή όμως τώρα με τό Σύνταγμα τέτοια πράγματα ούδέ νά λέγονται έπιτρέπεται, κατ' ανάγκην τείνει τις νά παραδεχθ ή ότι στό Ιστίπ όλοι οι Βούλγαροι προσεύχονται στό τζαμί. Άλλως δέν έξηγείται τό πράγμα

\* \*

Φαίνεται ότι κατά την εις Λειβαδειάν διατριβήν του έδέχθ ό Τσάρος και τάς προσαγορεύσεις κάποις περιουκής αντιπροσωπείας. Διότι ταυτοχρόνως σχεδόν με την άξίωσιν του άνοιγματος των στενών ήνοιξεν ή δρεξίς του και διά την Περσίαν, όπου τώρα ρωσικός στρατός προελαύνει κατά τής Τεχεράνης.

Κατά τάς τελευταίας έκειθεν ειδήσεις ό διαμελισμός τής Περσίας φαίνεται αναπόφευκτος. Και δέν ήδύνατο άλλως νά γίνθ παρά νά κομματισθ ή ύστερα από τόσα κόμματα που άλλοκομματιάζονται έκει.

\*

Τά όκτώ έκείνα άγγλικά φορηγά, τά όποια είχον μετακληθ ή εις τον όρμον του Φαναρίου διά ν' άποκολλησούν με τά βίντσια των από του Πατριρχεϊου τον παραιτηθέντα έθνικόν σύμβουλον άπέτυχον οικτιρώς. Ο Γζων παρ' όλας τάς προσπάθειάς των έμμεν έκει έμπετηγγμένος και προσπαταλωμένος. Ός που ελδε κι' άποειδε και ό ίδιος και λυπηθείς τά βίντσια... άνεκάλεσε την παραιτήσιν του.

Έπί τή άνακλήσει έψάλησαν δοξολογία εις όλους τούς ναούς, έκλήθ ή δέ και ή Τιμία Ζώνη εις τά Πατριαρχεία και έψάλη Μ' Αγιασμός έπί τή διασώσει του Έθνους από τής μεγίστης των ουμορφών.

Έχιδνα.

## ΣΑΪΤΙΕΣ

Τό ζήτημα των στενών συγκινεί τούς πάντας. Ίδιαιτέρως όμως συγκινεί τάς κυρίας που φορούν στενά φουστάνια, τό Έθνικόν Λύκειον του όποϊου τά οικονομικά είναι στενά, τούς έρωτευμένους που άναστενάζουν, τούς βαρναλγούντας που στενάζουν και τούς μαλλιαρούς που είναι στενοκέφαλοι.

— Έπέστρεψεν έξ Εύρώπης ό διευθυντής των φυλακών, μελήτηςας τάς έκει φυλακάς και τά είδη των ποινών των έγκαθειρτικων. Υπ' αυτήν την έπομην άδικος ό κόπος που πήγε, διότι δέν πιστώσθ νά είχεν άνάγκην τελειοποιήσεως.

— Και εις διάλογος: — Πατέρα, γιατί διαμελίζουσ την Περσίαν; — Γιά τό πολυ μέλι που έχει, παιδι μου.

— Εις την Τραπεζούντα ό Νομάρχης ήπέιλησε ν' άνασκολοπίσθ πάντα όσους θά έτόλμα νά λεχθ ή αντιπολιτευόμενος του Κομιτάτου. Εις την Βαγδάτην έπίσης. Καθυστερούν αι εκ των άλλων έπαρχιών σχετικά ειδήσεις.

Βεζλζεβούλ.

## Άγγελία, χρονικά—κ' εύθυμα κοινωνικά.

Τί μεγάλη φασαρία  
πουν' αυτή ή όλοχ,  
με την λάσπη, με τά κούα  
και την άχραι βροχή.  
θέτε ρούχα και φανέλλες  
και γαλοτσες και όμπρέλλες  
και ακόμη χίλια είδη που τά λέν χειμερινά...  
και στην Πόλη ένας Τίγγυ τά πουλεί πολυ φτηνά.

Πρός αγοράν παντός είδους έπί πιστώσει άποστειλάτε την διευθυνσίον σας διά ταχυδρομικό δελταρίον εις 'Ερυθρόν Άλέκτορα έν Σταμπούλ.

## ΠΡΟΣΕΧΩΣ:

ΣΑΤΑΝ! ΣΑΤΑΝ! ΣΑΤΑΝ!

τό έτήσιον Σατυρικόν και Γελιογραφικόν ήμερολόγιον.

\* Υπεύθυνος Κ. Γ. Μακρίδης



## ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ - ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ὑπὸ

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ)

Δ' ἔγγραφὴν καὶ διὰ πᾶν δεῖ ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα ἀπευθυντέον:

Ἐν Γαλατῇ, Ἰσχυρολογίου Χαν. ἀριθ. 12-13

(Ἔσται γραφεῖον 3-5 μ. μ.).

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει..... γρ. 40

Ἐν ταῖς ἑπαρχίαις..... γρ. 50

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ..... γρ. 10

Ἄσρος ἀπερβάτος ἔγγραφης: Προσηλωμένη.

Ἐκαστον φύλλον 20 παραδίδεσθαι

Φύλλα παλαιὰ γρ. 2 ἑκαστον.

Ἄρ. 174

Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν  
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

Ἐκατὸν ἑβδομήντα καὶ τέσσαρα  
συμβουλὴ καὶ ἀπ' τὸν φίλον μας  
[Καίσαρα.

Χίλι' ἑννηκῶσια ἑνδεκά, μηνὸς Δεκεμβρίου τρίτη  
κρυφὰ κρυφὰ οἱ βουλευταὶ τὸ σκάζον ἀπ' τὴν Κρήτην

### Ἔμεινε το Κομιτάτων ἕς τὸν βροῦν τῆς κάλπης πᾶτον.

Π. Ὁ Ταχὴρ τῶν ἐναντίων ἐξελέγη βουλευτῆς  
καὶ ἀπ' τὴν κάλπη βγήκαν στόνοι καὶ χαρῶς ἀλαλαγοί,  
λάλα χεῖλη τοῦ Τζαζήτη εἰσώπησαν εἰδὸς [λυγμοί.  
καὶ ἄλλοι χαίρουσιν καὶ ἄλλοι κλαίουσιν καὶ τοὺς πνίγουσιν οἱ

Θρηνοὶ, γόοι, διαχύσεις, χάχλανα καὶ κοπετοὶ!...  
μέσ' σ' αὐτὴν τὴν φασαρίαν καὶ τὸν πόλεμον ξεγνοῦμε,  
χάσαμε καὶ τὸν Κανέβα ἄπρὸς τὸν νέο βουλευτὴ  
καὶ ἠτιμημένοι στήν Βεργάζην, ἡμεῖς τὴν νίκη μας ὑμνοῦμε.

Τίποτε δὲν μᾶς τρομάζει, τίποτε δὲν μᾶς πτοεῖ,  
τοῦ ναυάρχου τὰ κανόνια δὲν μᾶς σκιάζουσιν ἀνὰ πρῶτα  
καὶ τῆς μάχης τῆς Βεργάζης δὲν ἀκοῦμε τὴν βοή  
μὰ ποῦ ἔχουμε μπροστὰ μας Κομιτᾶτων παγκρότα.

Χθελινὰ παιδιὰ ἀκόμη μᾶς σκαρῶνουν δουλιὰς  
καὶ ὑπονήφουσιν πανσέτιον Κομιτᾶτων τὸν μαυρίζουσιν,  
περασμένα μεγαλεῖα ποῦ διηγῶντάς τα νὰ κλαῖς  
καὶ ἐκλέκτορες ἴδιοί των τὸν ἀντίπαλον ψηφίζουσιν.

Κομιτᾶτων παντοκράτωρ τῶν χρόνων χαλεποὶ  
χειμωνιάς, ψυχροὶ βοροηάδες διεδέχθησαν τὰ θάλαττα

ἀλλαζόντας γαυριῶντας τοὺς καλύπτει νῦν ντροπὴ  
καὶ προβάλλουσιν παρ' ἑλπίδα μαυρισμένοι ἀπ' τὴν κάλπη.

Πῶ! ντροπὴ καὶ κατασχῶν  
ἄλλον βγάλαν βουλευτὴν  
πῶ! τί ἔχει νῦν νὰ γίγη  
μὲ τὴν πτώσιν μας αὐτὴν.

Πῶ! μεγάλο ρεζιλήμι,  
πῶ! τί θρηνοὶ ἐπὶ Γῆς!..  
σ' ἄλλους πέταξε ἡ νίκη  
τῆς κρισίμου ἐκλογῆς  
καὶ γὰρ μίαν μόνην ψῆφον ποῖος οἶδε τίνας βρώμας  
χάσαμε τὸν γάδαρό μας.

Μοναχὰ γὰρ ποῦντον ἐνα  
βγήκαν μοῦτρα καπνιστά,  
βγήκαν μοῦτρα κρεμασμένα  
καὶ ἄλλων βγήκαν γελαστά,  
καὶ τὸ γόητρον τὸ πάλαι, τὸ ποῖον καὶ τρομερόν,  
βρῆκεν ἔξαφνα καὶ τοῦτο τὸν κακὸν του τὸν καιρὸν.

Μία ψῆφος, μία μόνη  
καθενὸς ἐκ τῶν Ἑλλήνων  
τοὺς ἐχθροὺς μας στεφανώνει

μέ στεφάνους ἐκ κοίτων  
καὶ τὸ κόμμα τὸ γελῶν με αὐτὴν τὴν ἐκλογὴ  
πλήρης λύτης τώρα κρῶζει ἠττημένον οἰμωγῇ.

Ἐξηλώθη τὸ τσουράπι  
πᾶν πετάξαν τὰ πουλιά  
καὶ εἰς μίσος μειτεράτη  
ἢ ἀγάπη ἢ παλῆα.

Ἐτελείωσαν ἢ γλύκες  
φθάσαμε σὴν παρακμῇ  
δὲν μᾶς τέρπον πειὰ ἢ κλίκες  
τῶν Ταλάι καὶ τῶν Ραζμῆ,  
τὸν Σαδίκη τώρα θέμε με προγράμματα καινὰ  
καὶ σὰς κάνουμε τὰ μούτρα σὰν τοῦ Τζῶνη μελανά.

Πᾶν, Ἀλῆ, τὰ ψέματα  
κοιλαρᾶδες φθίνουσι,  
τῶν λεσχῶν τὰ θεῆματα  
ησικὰ θὰ μείνουσι,  
με προγράμματα καινὰ  
ψόφοι θ' ἀναζητήσουσι  
καὶ στομάχια ἀδειανὰ  
τώρα θὰ πασχίσουσι.

Ἐκ κινδύνων πολλαπλῶν τὴν πατριδα σώσαμε  
κι' ἄξιον γενήκαμε νὰ μᾶς στεφανώσουσι  
φάγαμε καὶ ἤφαμε κι' ὄλοι τερωμάσαμε  
κι' ἄλλοι τώρα θάρθουσι νὰ τὴν ξανασώσουσι  
κι' ὄσα μῆς ἀφήκαμε νὰ τ' ἀποτελειώσουσι.

Πᾶνε τώρα τὰ ἀστεία,  
ξέφυγεν ὁ λουκουμάς,  
πεινα τώρα καὶ ηστεία  
ἀνατέλλει ἐφ' ἡμᾶς  
καὶ τοῦντιεθεν πᾶς χορῆτος καὶ τὸ δέμας λιταρὸς  
θὰ τρελλαίνει' ἀπ' τὴν πείνα καὶ θὰ σκούζη γοερῶς.

Αἱ παχέαι ἀγελάδες ἀναστᾶζονται ὑπ' ἄλλων  
κι' ἐποχὴ θε νὰ μᾶς εὖρη ἀγελάδων τῶν ἰσχυῶν  
ἐρεπτοῦται μέγα κόμμα μέχρι χθὲς ἀκόμη θάλλων  
καὶ σικὲς γυπῶν πλανῶνται σὲ δορίζοντα ὄφρον.

Α. Ὑψηλὰ πολὺ τὸ πηγες καὶ δὲν νοιώθω πειὰ τί λές ...  
Π. Βλέπω κάκλω ἐρημίες, γαίτες χέρσους καὶ ξηρὲς,



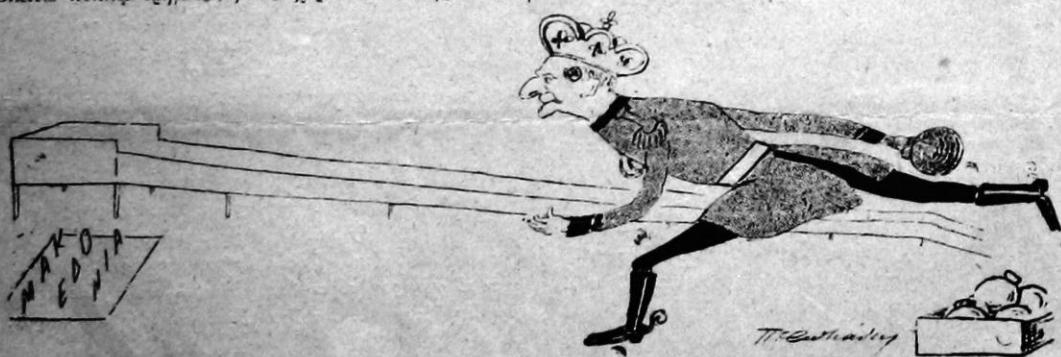
Ἡ τελευταία βουλευτικὴ ἐκλογὴ.

βλέπω κάπου ἐν ἀπόπτω καὶ κρεμάλες με θελιές  
καὶ θυμοῦμαι περασμένες ξεχασμένες συμφορές.

Πῶ! τί βλέπω, βρὲ Ἀλῆ μου ...  
νὰ κολάκων πάλιν σίφη,  
νὰ καὶ σκύλος σὴν ἀλλή μου  
ἓνα κόκκαλο νὰ γλύφῃ.

Νὰ καινούργιοι ἄν Κιζῶται,  
νὰ κοράκων μαῦρα πλήθη,  
νὰ καὶ νέοι πατριῶται  
μ' ἱερὰ φωτιά σιὰ στήθη.

Νὰ ἀφίξεις, νὰ φεγγάεις  
καὶ χαρὲς κι' ὀλοηγμοί,



Τὸ κατ' ἐξοχὴν παιγνίδι ποῦ ἀρέσει ὁ Φερδινάνδος.



τὸ νὰ ἔχω στὸ κεφάλι κ' ἀνυπότακτη Βουλὴ  
τὸ εὐρίσκω τὸ ὅτι οὐ σὶ ἡ Βουλὴ σὰν νὰ παρέλκει  
κ' ἀπὸ κ'εῖ ποῦ ἦλθε πρέπει ὅσον τάχος νὰ σταλῆ,  
νομοσχέδιον οὗς φέρω διαλύσεως αὐτῆς  
γὰ νὰ πᾶ νὰ κόβῃ ξύλα καὶ λάλος βουλευτῆς.

Πρὸ τριάντα πέντε χρόνων—σὰν νὰ ἦν' αὐτὴ ἡ ὄρα—  
ἔτσι πάλι μᾶς ἠπειλεῖ ὑπερτάτη ἀπειλή,  
ἔτσι πάλι τῆξε μυτιλέξῃ ἡ κακόμοιρή μας χώρα  
κ' ἐπὶ πλεόν τὸ κεφάλι μου τὸ ζάλιζε Βουλὴ  
μὰ τῆς ἔδωκα στὸ χέρι τὰ παπούτσια μὰ χαρὰ  
κ' ἀτηλλάγῃ τὸ Ντιοβλέυ ἀπὸ κάθε συμφυρά.

Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ τώρα  
μὲ τὸν πόλεμον ἔτοιτον  
σπόρκα τᾶφερον ἡ χώρα  
κ' ἀπειλεῖται κ' ἀπὸ κ'νοῦτον,

μὲ Βουλὴν δὲ φρονασκοῦσαν δὲν μπορεῖ νὰ δῆ καλὸ,  
τὴν γωνιὰ νὰ μᾶς ἀδειῖσῃ σὰν φιλόπατρις ὀφείλει  
κ' διαν ὄλα τὰ ξεπιλέξω πάλιν γ'ὸν τὴν προσκαλῶ...  
ἔῃσε Μάη μ' νὰ φᾶς τριφύλλι καὶ τὸν Αὔγουστο σταφύλι.

## ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Κατὰ τὰ ἑλληνικά φύλλα ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑποψηφίου τῶν Σα-  
δικαῶν ὀφείλεται εἰς τὰς ψήφους τῶν Ἑλλήνων ἐκλεκτόρων.  
Κατὰ τὰ ἀρμενικά φύλλα, ὀφείλεται εἰς τὰς ψήφους τῶν ἀρμενίων  
ἐκλεκτόρων. Κατὰ τὰ ἑβραϊκά, τῶν ἑβραίων. Κατὰ τὰ βουλγορικά  
τῶν βουλγάρων. Κατὰ τὰ τουρκικά ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ  
ὅτι ὁ μουσουλμανικὸς πληθυσμὸς, διανοίξας ἐπὶ τέλους τοὺς ὀ-  
φθαλμούς, ἐφωτίσθη μὲ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, εἶδε καὶ ἐνήφισε.  
Πολλοί, ὡς βλέπετε, μανράνται διὰ ψήφον ὑστάτην Ταχίση. Ἄλλ'  
ὡς ἐξηκριβώθη ἐκ πηγῆς ἀναμφισβητήτου κύρους, ἡ 196ῃ ψήφος  
του, ἡ κρίνισα τὴν νίκην, ἦτο τοῦ κ. Λιμαράκη, ἐκλεκτορὸς τῶν  
Πριγκηποννήσων. Βαρυνθεὶς οὕτως νὰ περιμένη ἔκομε μὰ νὰ  
φύγῃ. Τὸ μετάνοιμος ὅμως πάλιν καὶ ἐπιστρέψας ἔδωκε τὴν ψή-  
φόν του. Αὕτη δὲ ἦτο ἡ 196ῃ, ἡ θάψασα τὸ Κομμάτον.

Προσεχῶς ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Λιμαράκη καὶ τὸ ὀφφίκιον  
τοῦ... Κομοτοφάγου.

Ἄλλὰ τὰ καλὰ παληκάρια ξεύρουν κ' ἄλλο μονοπάτι. Τὴν  
ἐπαύριον τῆς ἐκλογῆς ἀπεισάλη εἰς τὴν Βουλὴν τεοκερὲς τοῦ Μ.  
Βεζύρου, τονίζων τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐπιγόντος τροποποιηθῇ τὸ  
ἄρθρον ἐκεῖνο τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὸν τρό-  
πον καθ' ὃν διαλύεται ἡ Βουλὴ. Τὸ ὑπάρχον ἄρθρον ἔτετε μερι-  
κοὺς περιορισμοὺς εἰς τὴν διάλυσιν. Ἡ αἰτουμένη τροποποίησις  
προβλέπει τὴν ἄριστὴν τῶν περιορισμῶν αὐτῶν οὕτως, ὥστε, ὡςκαὶ  
δὲν μᾶς ἀρέσει ἡ Βουλὴ, νὰ τὴν διαλύωμεν εἰς τὰ ἔξ ὄν συντεθή.  
Τὸ ὁποῖον σημαίνει: Ἄνοιξτε καλὰ τὰ μάτια σας καὶ μὴ θέλετε νὰ  
μᾶς γίνετε ἀντιπολιτευόμενοι, γιὰτι σὰς στέλλομεν ἀπ' ἐκεῖ ποῦρ-  
θατε καὶ χάνετε οὖν ἄλλοις καὶ τὸ ὑψηλὸν μᾶσιον

Ἄλλ' ἀπαξ διαλυομένη ἡ Βουλὴ θὰ ξανσοῦνέθη ποτέ; Ἡ  
παρασία εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σαῖτ πασά, τοῦ νεκροσθάτου τῆς  
πρωτῆς Βουλῆς, ἐμπνέει εἰς πολλοὺς ὑποψίας. Ἄλλ' ὅπως καὶ  
ἂν ἔχη δὲν μπορεῖ κανεὶς ν' ἀρνήθῃ ὅτι ὑπὸ ἐπιθιν συνταγματικό-  
τητος κάναμε ἀρκετάς προόδους. Ἡ πρώτη ἐκείνη Βουλὴ, ἡ τοῦ  
1877, δὲν ἔζησε παρὰ μόνον 6 μῆνας. Ἡ δευτέρα αὕτη διανίει τώρα  
τὸν 39ον μῆνα τῆς. Καὶ ἂν διαλυθῇ λοιπὸν ἡ προόδος θὰ παραμείνῃ.

Φαίνεται ὁμως ὅτι δὲν εἶναι καὶ τόσον εὐκολος ἡ διάλυσίς ἀνευ  
προαυκόματος. Διότι νὰ μὲν θὰ διορισθῶσι περὶ τὰς δύο  
νιουζίνας ὁμοφρόνων τῇ Κυβερνήσει Γερουσιαστῶν. Ἄλλὰ πρὶν  
ἔλθῃ εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ ζήτημα ἀπαιτεῖται ἡ ψήφος τῶν 2/3 τῶν  
βουλευτῶν, δὲν φαίνεται δὲ νὰ ὑπάρχουσι ἐν τῇ Βουλῇ τόσοι ὀρπον-  
τες εἰς... αὐτοκτονίαν.

Ἄλλὰ κ' αὐτὸς ὁ σκόπελος πιθανὸν νὰ παρακαμφθῇ. Τίς οἶδε...  
Πιθανὸν νὰ εὐρεθῇ κανὲν ἄρθρον εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1877 ἐπι-  
τρέπον εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διορίζῃ καὶ... βουλευτάς. Ἡ πιθα-  
νὸν νὰ διαλυθῇ ἡ Βουλὴ καὶ ἀνευ τῆς τροποποιήσεως ἄρθρων,  
ἀλλὰ λόφῃ τῆς ὑπάρξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου τοῦ ἀπαγορεύον-  
τος τὰς συναρροίσεις. Πιθανὸν μάλιστα νὰ παραπεμφθῶσι οἱ βουλευ-  
ται καὶ εἰς τὸ στρατοδικεῖον, ἐπειδὴ τόσον καιρὸν, ἂν καὶ ὑπῆρχεν  
ὁ στρατιωτικὸς νόμος, συνήρχοντο παρανόμως καὶ συνεσκέπτοντο.  
Διότι ἐπὶ τέλους ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲ Σαῖτ  
βουλεύεται.

Ἡ Ἰταλικὸς στόλος, ἀφοῦ μᾶς ἰφῆκεν ἡσύχους ἐπὶ τινὰ καιρὸν,  
ἤρξομε πάλιν τὸς ἀπροσδοκῆτους ἐμφανίσεις τοῦ σχεδὸν παντοῦ.  
Φαίνεται ὁμως νὰ ἐτελειοποιῆται ἐν τῷ μετοξῷ, διότι αὐτὴν τὴν φο-  
ρὰν ἐμφανίζεται καὶ... εἰς μεσογειοὺς πόλεις. Δύο τηλεγραφήματα  
σημειοῦνται τοιαύτας ὑπεράνω βουνῶν ἐμφανίσεις τοῦ ἐλήφθησαν  
τελευταίως εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐξ Ἀδριανουπόλεως καὶ ἐξ Ἰκονίου!!  
Ἀνομένουται τώρα σχετικὰ τηλεγραφήματα ἐκ Μοναστηρίου, ἐκ  
Σκαπείων, ἐξ Ἀγκύρας, ἐκ Χαλεπίου, ἐκ Τεχεράνης καὶ ἐκ τῶν Ἰ-  
μαλαίων ὀρέων.

Δὲν πτεῖε ὁ στόλος δι' αὐτοὺς τοὺς ἐπιγειοὺς πλόας του,  
ἀλλ' αἱ ἐφημερίδες, αἱ γράφουσαι κατ' αὐτὸς ὅτι ἡ Μακεδονία πλέει  
εἰς τὸ αἶμα. Ἀφοῦ λοιπὸν κοτῆρα Μακεδονία πλέει, γιὰτι νὰ μὴ  
πλεύσουν μαζῷ τῆς καὶ μερικὰ πλεούμενα.

Ὁ κ. Τζῶν Χατζόπουλος ἐπιμένει εἰς τὴν παραίτησιν καὶ δὲν  
ἐννοεῖ νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ. Ἡ μᾶλλον τὴν ἀνσκαλεῖ ὑπὸ ἕνα ὄρον:  
Νὰ ψηφίσῃ τὸ Μ. Συμβούλιον τρισχιλίας λίρας διὰ τὴν σωτηρίαν  
τοῦ Ἐθνικοῦ Λυκείου.

Διὰ τὸ Λύκειον τοῦτο τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον ἔδωκεν ἤδη δανει-  
κὰ κ' ἀγύριστα 600 λίρας, ὅπως μὴ χαλᾷσῃ τὸ κέφι τοῦ «ἐθνικοῦ».  
Τώρα ζητοῦνται τρισχίλια λίραι. Ἄλλὰ τί εἶναι ἕνα τέτοιο εὐτε-  
λὲς πρὸς προκειμένου ν' ἀνακτηθῇ δι' αὐτοῦ ἕνας Τζῶναρος. Ἄς  
δοθοῦν κ' αὐτὰ ἀφοῦ ὁ Τζῶν εἶναι διὰ τὸ ἔθνος μας ἀνεκτίμη-  
μπος ὄφισαυρῆς.

Καὶ εἰς διάλογος

— Μπωματᾶ, τί εἶναι αὐτὸ τὸ Ἐθνικὸν Λύκειον;  
— Ἐνας λύκος παιδί μου ποῦ ἐνοσῆπτει συχνὰ πυκνὰ στὸ Ἐ-  
θνικὸν Ταμεῖον.

Ἐχθῆνα.

## ΣΑΪΤΙΕΣ

Ὁ Μ. Βεζύρης πάσει ὡς λέγεται τοὺς ὀδόντας καὶ οἰκουρεῖ.  
Εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν ἐνομιζοῦε ὅτι δὲν εἶχε πλεόν δόντια. Ἄλλὰ  
γιὰ νὰ τὸν πονοῖν σημαίνει ὅτι ἔχει. Τὸν πονοῖν δὲ φαίνεται ἀπ'  
τὸ πολὺ ποῦ τάρριξε τελευταίως.

— Εἰς τὰ Ταταῦλα ἐξέλεγει κάποιος ὡς πρόεδρος τοῦ ἐργοστασίου  
τῆς «Προόδου», παρητήθη ὁμως, ἀπατήθησασα μετροφορῶνος ὅπως  
τὸ προεδρηλθῆ ἀνατεθῇ εἰς τὴν πρεσβυτέρα τῶν κυριῶν τῆς ἐπι-  
τροπῆς. Παρηλθον τρεῖς ἑβδομάδες κ' ἀκόμη δὲν ἀνευρεθῆ ἡ  
πρεσβυτέρα. Διότι καὶ παπὰ γυναῖκα ἂν ἦτο στὴν ἐπιτροπῇ κ' αὕτη  
δὲν θὲ ἔδεχτο νὰ λεχθῇ πρεσβυτέρα. Βεζλζεβούζ.

Ἄγγελιαί, χρονικά—κ' εὐθυμα κοινωνικά.

Μάλαγμα Παπαδοπούλου μὰ κοπέλλα πῶχει χάρι  
καὶ προσόντα ἕνα κ' ἕνα συναρπάζοντα τοῦ νοῦ  
μετὰ τοῦ Βασιλικαίου τοῦ Ἀντώνη ὅστην Τσορλοῦ  
ἐνυμφεύθησαν ἐσχάτως καὶ καθεὶς τοὺς συνεχάρη.

Τώρα ποῦ φτώχια πλάκωσε στὴν Πόλιν τὴν πλουσίαν  
καὶ κινδυνεῖ ὁ καθεὶς γυμνὸς νὰ περπατῇ  
ἂν θέτε ν' ἀγοράσετε φτηνὴν ἐνδυμασίαν  
ἢ καὶ παλὸ χονδρὸ χονδρὸ ποῦ ζέσθη νὰ κρατῇ  
μπορεῖ ὁ Τίγγγ, βρὲ παιδιά, καθ' ὄλα νὰ σὰς ντύνη  
ἀρκεῖ στὴν τσέπη νάχετε κἂν τσακιστὸ φαρνίον.

Πρὸς ἀγοράν παντὸς εἶδους ἐπὶ πιστώσει ἀποστείλατε τὴν διεύθυνσιν  
σὰς διὰ ταχυδρομικοῦ δελταρίου εἰς Ἐρυθρὸν Ἀλέκτορα ἐν Σταμπούλ.

Ἰγέυθινος Κ. Γ. Μακρίδης



## ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ - ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΙΚΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

εκδομένη καθ' ἑβδομάδα ἐν Κωνσταντινουπόλει

ἔτος

Κ. Γ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ (ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ)

δι' ἔγγραφην καὶ διὰ πάντας ἄλλοφύλους τῆς ἐφημερίδα ἀνευθυνόντων:

Ἐν Γαλλίᾳ, Ἰστυβουλόγλου Λαν, ἀριθ. 12-13

(\*Ὁμοί γραφεῖον 3-5 μ. μ.)

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

\* Ἐν Κωνσταντινουπόλει..... γρ. 60

\* Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις..... γρ. 80

\* Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ..... γρ. 12

\* Ὅροι ἀκατάβατος ἔγγραφης: Προπληρωσῆ.

\* Ἐκαστον φύλλον 20 παραδες

Φύλλα πάλαι γρ. 2 ἕκαστον.

Ἄρ. 176

\* Ἔτος τέταρτον μετροῦμεν  
καὶ στήν Πόλιν κατοικοῦμεν

\* Ἐκατὸν ἑβδομήκοντα καὶ ἑξή  
καὶ ὁ Σαῖτ τὸν παπᾶ θὰ μᾶς ποιῆσῃ

Χιλ' ἑνενακόσια ἑξήκοντα, ἀκέραια δέκα καὶ ἑκατὸ  
καὶ ἑνὸς ζυγαῖα δώδεκα καὶ διὰ ἑξομῶς ἑκατὸ.

### Τρομάρα καὶ φοβέρα ἢ σημερινὴ ἡμέρα.

Κρίσιμος ἡμέρα ἢ σημερινή,  
ρήτορες στωμύλοι πάλιν θὰ μιλήσουν,  
πόρτες ἀνοικνόμενες σήμερον θὰ κλείσουν  
καὶ ἡ Βουλὴ θὰ μείνῃ πάλιν ἀρρακτῆ.

Σήμερον τὰ πάντα θ' ἀνοστατωθοῦν,  
ἄρθρα σιραβωμένα σήμερον θὰ σείξουν  
καὶ ἄλλα πῶναι ἴσως ἴσως σιραβωθοῦν,  
καὶ Λουτρή Φωκῆς πάλιν θὰ φρονέξουν.

Σήμερον θὰ γίνοντο πράγματα φρικτά,  
σήμερον σὸ ξόλο τὸ Κανόν κρεμάται,  
σήμερον ὁ γέρος τὰ παλὰ θυμάται  
καὶ νεώτερον ἀφίγος πάλιν ἀποκατῆ.

Κρίσιμος ἡμέρα πάλιν ἀναίλλη,  
σήμερον νομίζω πῶς καὶ ἐγὼ νοσητάρω  
σήμερον θὰ γίῃ τὸ Κανόν κουρέλι  
καὶ ἴσως τ' ἀπαγάγουν μέσα σ' ἑνα κάρο.

Σήμερον σὸν δρόμο βουλευτὸς θὰ ρίξουν,  
σήμερον τὰ πάντα θάμπουν σὸ τσουβάλι...  
ἴσως ἔμως σείξουν καὶ ἄλλα καταλήξουν  
σὲ μὴ πλόφα μόνον, σ' ἑνα ποδὸν καὶ πάλιν.

### Περὶ τῆς παρακίτησεως ὡς καὶ τῆς ἀνακλίσεως.

Παραίτησις, παραίτησις τοῦ Πατριάρχου πάλιν  
μέσ' ὅσα τ' ἄλλα ξέσκασι ἀνέλιπτα καὶ ἀντό...  
θηροῦν βορβᾶτοι σύμβουλοι, θηροῦν καὶ ὄφρακιᾶλοι,,  
θηροῦν καὶ ὁ Γεδεώταρος τῆς Μοίρας τὸ γραφετό.

Παραίτησις, παραίτησις... γιατί, μὴν τὸ ρωτᾶτε,  
ὀριστικῆ καὶ ἀνέκκλητος ἰδέσθῃ ξαφνικᾶ,  
παραίτησις ὑπέβαλεν, ἀμὴν, γαῖοι, τρεχάτε  
καὶ ὁ Χαλκιδόνης βρέμεται καὶ Τζώνταρον νεκρῆ.

Πῶ! πῶσος σὸ Φανάριον ἀνέκκοτον ἰσάνει!  
πῶ! συμφορά τρικουθερῆ σὸ ἴθνος τὸ πτωχό!...  
παραίτησις ὑπέβαλε!... καὶ ὁ Τζών τρεχάτος φθάσει  
καὶ τοῦ τὰ πᾶλλιν τριώρον σὴς γκάντιας τὸν ἀγρό.

Παραίτησις ἀπότομος, ξηρά καὶ αἰφνυδία,  
 παραιτήσις ποῦ τῆς δουλειᾶς τοῦ κόμματος χαλνῆ,  
 μὰ καταγίς ποῦ τ' οὐρανοῦ ταράττει τὴν εὐδία,  
 μὰ τρύπα ποῦ ἀνοίγεται καὶ δύσκολα σφαλνῆ.

Ἄμάν, τρεχάτε γλήγωρα νὰ συνδιασκεφθοῦμε,  
 νὰ δοῦμε τί θὰ κάνουμε, νὰ δοῦμε τί θὰ γίνῃ,  
 ἄμάν, τρεχάτε βρὲ παιδιά, καὶ δὲν τὸν συγκρατοῦμε,  
 ἄμάν καὶ ὄλους ὄργανοὺς στοὺς ὁδόμεους μᾶς ἀφίνει.

Τρεχάτε ὄλοι πρὸς Θεοῦ καὶ ξαφνικὰ τὸν χάνουμε,  
 ὡς τρέξῃ Σόλων, Κάρταλης, ὡς ἔλθουνε κ' οἱ ἄλλοι,  
 χωρὶς τὸν Πατριάρχην μας τί διάβολο θὰ κάνουμε  
 χωρὶς αὐτὸν τί θὰ γένη τοῦ κόμματος τὸ χάλι  
 καὶ ποιόνα ἄλλον θάβρουμε στὴν στρουγγά μας τσομπάνη  
 τὰ κέρμα μας νὰ κἀνῃ.

Τὴν προτέρα μας γαλήνη  
 μαύρη σκέπει συννεφιά,  
 φεύγει, φεύγει, μᾶς ἀφίνει  
 τὴν σκιά του συννεφιά.

Φεύγει πάλι κακιομένος  
 καὶ τὸν κόσμο συγκινεῖ  
 καὶ τὸ δύστηχο τὸ Γένος  
 τὴν φευγάλα του θρηνεῖ.

Τὰ μετρομάτησε στὴν μέση  
 ὄτως κ' ἄλλη μὴ φορᾶ,  
 ἐγκατέλειπε τὴν θέσι  
 κατὰ Σταύρον Βουτιροῦ

καὶ στὸν ρήμασπιν ὀπλίτην ἄλλοι θούρια τοιζούν  
 κ' ἄλλοι κλαῖνε τὴν φυγὴν του καὶ πικρὰ τὸν ταλανίζουν.

Φεύγει, ἐφυγε, θὰ φύγῃ,  
 τὸν φιλοῦμε, μᾶς φιλεῖ,  
 ἢ φυγὴ του ὄλους θίγει  
 μὰ τὸν Τζῶνῃ πειὸ πολὺ,  
 π' ἀπροσιτάτευτος θὰ μείνῃ  
 κατὰ Δέρκων, Χαλκηδόνας  
 καὶ ἄλλοι του τί θὰ γένη  
 ἐναντίον τὸσον μόνος.

Φεύγει, βρὲ παιδιά, τρεχάτε,  
 πιῶσέ τον ἀπ' τὸν γιακᾶ,  
 καταθῆστε, διπλωμάται,  
 ποῦ μλεῖτε πειστικά,  
 πέστε του καὶ σὲς δυὸ λόγια,  
 δυὸ λογάκια τρυφερά,  
 γὰ νὰ παύσουν μοιρολόγια  
 τοῦ Τζῶνῃ τοῦ φουκαρά.

Φεύγει, ἐφυγε, θὰ φύγῃ,  
 ἐφυγε, μωρὲ παιδιά,  
 καὶ τὸ κόμμα μας ἐπλήγη  
 μὲ μαχαίρι στὴν καρδιά,  
 ἔμεινε κ' αὐτὸ φορῆμι  
 τοῦ ξεφεύγει κ' ἡ ἀρχὴ  
 κ' αἰωνία μας ἡ μνήμη,  
 παραδώσωμεν ψυχὴ.



Ὁ κλώτσος πῶφαγε ὁ Σουστρερ.

(Μὰ κ'εἰ ποῦ τέτοια ἐφαλλεν ἡ τῶν συμβούλων σπεῖρα  
 καὶ μέσ' στὰ Δύο Σώματα ἀντήχει μέγας θοῆνος,  
 βηματισμοὶ ἀκούονται ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴν θύρα  
 ποῦ ἔξαφνα ἀνοίγεται κ' εἰσέρχεται Ἐκεῖνος  
 καὶ πάντες τότε ἐστῆσαν κ' ἐξέστησαν συνάμα  
 μ' αὐτὸ τὸ νέον θαῦμα).

Φευγάτος ἦν κ' ἐπέστρεψε, παρητημένος κ' ἤλθε,  
 ἀπολωλὸς κ' εὐρέθηκε καὶ πάρεστι φυγῶν  
 ἀνέστη σιγὴν μετάνοισε κ' ἐξ οὐρανῶν κατήλθε  
 καὶ ἴσταται πελώριος ἐν μέσῳ τῶν ταγῶν.

Ἀπῆλθεν ἀνεπιστρεπτὴ καὶ μεθ' ἡμῶν ὑπάρχει,  
 παραιτήσιν ἐπέβαλε καὶ ὄμως πάλιν μένει,  
 τὰ μάτια μας ἐστέρησαν νὰ κλαῖν τὸν Πατριάρχη  
 κ' Ἐκεῖνος μὲ τὰ ὄλα του μπροστά μας ξαναβγαίνει.

Λόγια τρανῶν διπλωματῶν ζητούσαμε παρήγορα  
 καὶ ὄλοι τὸν νομίζανε ὀριστικῶς ταφένια...  
 ποτὲ δὲν τὸ πιστεῦσαμε πὼς θάρθη τόσο γρήγορα  
 πειὸ γλήγωρα κ' ἀπ' τὸν Χριστὸν τὸν ἐπαναφανέντα.

Ὡ θαῦμα τῶν θαυμάτων  
 πρωτοφανὲς στὴν φύσι!...  
 χαρὰν τῶν δυὸ Σωμάτων  
 τίς τῶν διαλαλήσῃ;

Ποῖος ἤθελε μᾶς εἶπει  
 πὼς θεὸς νὰ ὑπεχώρει  
 καὶ τῶν ταγῶν τὴν λύτη  
 αὐτὸς θὰ παρηγόρει;

Ποῖος ἤθελε τολμήσῃ  
 νὰ πῆ σιὸ κλαῖον κόμμα  
 πὼς πίσω θὰ γυρίσῃ  
 προτοῦ νὰ φύγ' ἀκόμα;



“Οποιοι πηδῶ πολλά παλούκια...”

Πλὴν ἤλθ' ἀληθινὰ  
τρέξετε νὰ τὸν κωτιάζεται  
καὶ πᾶς λαὸς κεκράζεται  
ἀγγέλων ὠσανά.

Ἴδού τον νιοῦρος πάλι  
μὲ πόδια καὶ κεφάλι  
καὶ ἄφην γελαστή  
καὶ τρέξετε, ὦ πιστοί,  
νὰ δῆτ' ἐκ τοῦ πλησίον αὐτοῦ τὸ μέγα θᾶμα,  
Δεσπότην φευγάλεον καὶ ἄρχοντα συνάμα.

(Στὸ θαῦμα τρέχει ἕκαστος ταχύπους ὡς δρομάς,  
μὰ τρέχει κι' ὁ Λιμάριος, ὁ ἄπιστος Θωμᾶς,  
τὸν ψαύει μὲ τὰ δάκτυλα, παντοῦ τὸν πασπατεύει,  
τὸν νοιώθει ὀλοζόντανο μὰ πάλι δὲν πιστεύει  
κι' ὡς τώρα ἀμφιβάλλει  
πὼς γένηκε ν' ἀποσυρθῆ καὶ νῶσθη πίσω πάλι.)

## Ἢ Λεμονίστα.

Εἰμ' ἐγὼ ἡ Λεμονίστα, κόρη Γεώργη τοῦ μανθῆ,  
παρακόρη τοῦ Κυζίκου — μὴν τὸ πῆτε κανενοῦ —  
κι' ἀνεμιά τῆς Μαργιωρίτσας ποῦ δὲν ἄδειαζε νὰ ράβῃ  
ἀντεριά καὶ κομποράσα τοῦ δεσπότη τοῦ τρανοῦ.

Ἄλλὰ πᾶν τὰ χρόνια ἐκεῖνα, ἔφυγα ἀπ' τὸ Φανάρι  
κι' ἔχω ρίξει πίσω πέτρα δίχως νὰ γυρίσω πειά,

τώρα εἶμαι μὰ κυρία, ὄλο γούστο κι' ὄλο χάρι  
καὶ φιορίζω κάθε χρόνο στὰ Νησιά, στὰ Θεραπειά.

Μ' ἔβαζαν, μικρὴ σὰν ἡμην, μὲ μετάνοιες κάθε τόσο,  
τὸ πανάγιο τὸ χέρι τοῦ Δεσπότη νὰ φιλῶ,  
μ' ἀπ' τὰ χέρια του σὸ τέλος ἴδρωσα ὡς νὰ γλυτώσω  
κι' ἔτσι βγήκα σὸ παζάρι τὴν ἀγάτη νὰ πουλῶ.

Ἄλλὰ πᾶν τὰ χρόνια 'κεῖνα!... οὔτε θέλω νὰ τὰ ξέρω,  
τώρα εἶμαι μὰ κυρία ντὲ λά ὄτι σσιετέ,  
ὄλο βρισκοῦ κάθε χρόνο νὰ μαδῶ κανένα γέρο  
καὶ τὸν Γέροντα τὸν πρώτο δὲν τὸν εἶδα πειά ποτέ.

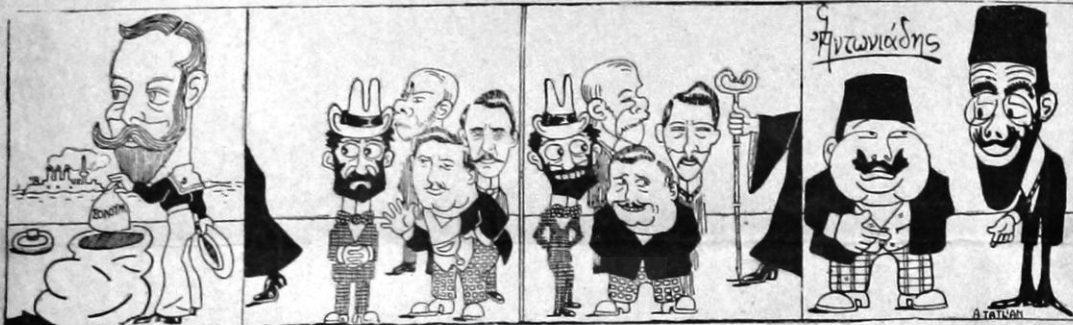
Μὰ τῆς ἄλλης σ' ἕνα γάμο ἤμουνα προσκαλεσμένη  
καὶ τὴν στέψην εὐλογοῦντα τὸν Δεσπότη συναντῶ.  
«Μπρέ, μὲ λέει, Λεμονίστα, φίλα χέρι κολασμένη»,  
μὰ κι' ἐγὼ στὸν κολαστή μου τέτοια λόγια ἀπαντῶ:

Ἔχνα,, Γέροντα, τὰ πρώτα, τώρα πᾶν τὰ χρόνια 'κεῖνα,  
τώρα εἶμαι μὰ κυρία καὶ μὲ «μπρέ» δὲν μὲ μιλοῦν,  
καὶ ἂν εἶσαι σὸν Δεσπότης, μὰ κι' ἐγὼ 'μαι Δεσποτίνα  
κι' ἐδλαθῶς τὸ χέρι ὄλοι, νέοι, γέροι μὲ φιλοῦν.

(Ἐκ τοῦ Ἡμερολογίου «Σοφία» τοῦ 1912.)

## ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Πολλὰ λέγονται διὰ πρόκειται νὰ γίνουσι σήμερον. Κατὰ τοὺς  
μὲν θὰ πέσῃ ὁ Σαῖν, κατὰ τοὺς δὲ θὰ κλείσῃ ἡ Βουλὴ, κατ' ἄλλους  
δὲ πάλιν οὔτε ὁ Σαῖν θὰ πέσῃ οὔτε ἡ Βουλὴ θὰ κλείσῃ, ἀλλ' ἀπ' ἄλλος



— Κοινά με κοινά γερμίζει  
το σκαπό.

“Εργυε!...”

“Ήθεε.”

ΦΙΚΡΗ.—Νοί μόν είμαι το  
κόμματος της «Συνεννοήσεως»,  
άλλά δέν έχομαι εις συνεν-  
νοήσεις.

θά προστεθῆ εἰς τὸ Σύνταγμα κάποιον ἄρθρον, δυνάμει τοῦ ὁποίου νὰ σταθῆ ἡ Βουλὴ εἰς τμήμον καταναγκαστικὴν ἄδειαν ἀνολαύσεως. Κλίνω πρὸς τὴν θεωρίαν τῶν τελευταίων τούτων καὶ κηρύττωμαι καὶ ἐγὼ ὑπαδὸς τῆς ἀναπαύσεως.

Ἡ θεωρία αὕτη, ἡ ὁποία κατὰ τὸς τελευταίους ταύτας δύο ἡμέρας κατέκτησε μέγα ἔδωμον, ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀνεξαρτήτους καὶ ὁμολογητέον ὅτι εἶναι ἐπιτυχῆς ἐπινόησις, ἐξοσφαλιζούσα καὶ τὸν Σαῖτ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Συντάγματος καὶ—τὸ κυριώτερον—τὴν τακτικὴν πληρωμὴν τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως. Τὸ προσφιλὲς μᾶσιον θὰ πληρῶνεται τακτικῶς καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ οὐσιώδες. Οἱ ἀνεξάρτητοι οἱ πρηνόησαντες περὶ τούτου εἰμπορεῖ νὰ εἶναι, ἀφοῦ τὸ ἰσχυρίζονται. ἀνεξάρτητοι κατὰ τὸς ἰδέας, ἀλλὰ μὰ ποῦ σκέπτονται καὶ περὶ μᾶσιον δέν φαίνεται νὰ εἶναι καὶ οικονομικῶς... ἀνεξάρτητοι.

Ζήτημα ἀποτελεῖ ποίαν στάσιν θὰ τηρήσωσι σήμερον οἱ Ἕλληνες βουλευταί. Πολλοὶ γνῶμαι προυτάθησαν ἐν ἰδιαιτέρῃ συσκέψει των. Ἄλλοι προέτειναν νὰ συμφηφίσουν μὲ τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν πτώσιν τοῦ Σαῖτ πασά, ἀφοῦ χαιρὶ καὶ προκοπῇ δέν εἶδαμεν κί ἄν' αὐτό. Ἄλλοι πάλιν εἶπον ὅτι πρέπει ν' ἀπόσχωσιν ἐντελῶς μίσηπον, ἀναμνησθόμενοι εἰς τὸν οἰκογενειακὸν αὐτῶν καυγᾶν τῶν γιγάντων, ἐπισύμφων τὴν μῆνιν ἀμφοτέρων.

Τὴν σωφριτέραν μας γνώμην διετύπωσε πάλιν ἡ σοφὴ κάρτα τοῦ \* Τσελεμικίδου Προέτεινε οὕτως νὰ μὴ τηρήσωσι οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ κομμίαν στάσιν, ἐκ φόβου μὴ χαρακτηρισθοῦν ὡς...στασιασταί.

Οἱ Ἀρμένιοι βουλευταὶ δέν εἶναι γνωστὸν ἀκόμη τί θὰ κάμουν. Ἄλλως τε πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀνήκουν εἰς τὸ νεοφανὲς κόμμα τῶν ἀνεξαρτήτων τὸ ὁποῖον τοὺς εἰλικρινεῖ ἀναμφιβόλως χάρις εἰς τὸ ἐπαγωγὸν τῆς ὀνομασίας. Χρόνια τώρα ποῦ προσπαθοῦν νὰ γίνων ἀνεξάρτητοι· καὶ μὰ ποῦ ἦδραν τὴν εὐκαιρίαν φυσικὸν ἦτο νὰ ἐπιφελήθοῦν...

Τυχεροὶ ἄνθρωποι οἱ Κρητῆς ἀντιπρόσωποι. Μένουν στὰ ξένα θεωρητικά, διατινῶνται ἐξαιρέτα καὶ κάμνουν κέφι εἰς βόρος τῶν προϋπολογισμῶν τῶν Προστατιδῶν. Ἠρῆσαν δὲ νὰ γίνωνται ζηλητοὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἐκλογῶν των, μετοξὺ τῶν ὁποίων πολλοὶ εἶναι οἱ προτεινόντες, μὰ ποῦ οἱ ἀντιπρόσωποι των κατακρατοῦνται, νὰ ἐκλεχθῶσιν ἄλλοι, ὅπως κί· αὐτοὶ βέβαια συλληροῦν καὶ μετᾶσχουν τῆς ἐφορῆσεως τῶν πλωτῶν παραδείσων.

Ἡ ἰδέα εἶναι ἔξοχος. Θὰ προέτεινον μάλιστα ὅπως πάντες οἱ Κρητικοὶ ἐκλεχθῶσιν σιγὰ σιγὰ ἀντιπρόσωποι καὶ συλλαμβανόμενοι οὐσιζωνται ἐν τῇ Πρωτανείῳ τῶν Προστατιδῶν. Σωσταὶ Προστατιδες.

Διαφεύδονται ἐπισημῶς οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι λόγοι τοῦ διοικητοῦ τοῦ Λαγκαδά, εἰπόντος τάχα διὰ πῶν ἡ κατωρρέσθη τὸ Κράτος πέρα ἐπὶ πέτρας δέν θ' ἀφῆθῃ ὀρθή. Τέτοιον πρᾶγμα δέν ἦτο δυνατόν

νὰ λεχθῆ. Ἄλλως τε πρόσφατος εἶναι ἀκόμη ἡ προσθήκη στὰ Γρεβενὰ μιάς πέτρας ἐπὶ τοῦ μητροπολίτου Γρεβενῶν, τοῦ τῶς ἐπισκόπου Πέτρας

Ἐξηγγέλθη καταγυδῶς ὅτι ἐλύθη αἰσίως τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ζοριφείου Νοσοκομείου. Μερικαὶ μάλιστα κοινότητες ἠτοιμάσθησαν νὰ τελέσουν καὶ δοξολογίας. Ἄλλὰ σταθῆτε, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἐλύθη ἀπλῶς ἡ διαφορά, ἣτις ὑπῆρχε μεταξὺ Πατριαρχείου καὶ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ ποῖος θὰ διεκδικήσῃ παρὰ τῶν κληρονόμων τῆς μακαριτίδος Ζοριφῆ τὸ κληροδότημα. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ὅμως μέχρι τῆς εἰσπράξεως τοῦ κληροδοτήματος ὑπάρχει ἀπόστασις ὅση καὶ ἀ τὸ Γῆς εἰς Οὐρανόν. Ἰσως ἴσως μάλιστα τὸ Πατριαρχεῖον μὴδὲ τολμήσῃ κἄν νὰ τρώσῃ τὸ φιλότιμον τοῦ μεγατίμου οἴκου Ζωριφῆ καταδεχόμενον νὰ ζητήσῃ τὸ κληροδοτήμα.

Ἡ τελευταία παραίτησις τοῦ Πατριάρχου ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν εἰς μὲν τοὺς ἀντιωακεμικοὺς νὰ διαρρήσουν τὰ ἱμάτια των ὑπὲρ τοῦ Πατριάρχου, εἰς δὲ τοὺς λεγομένους ἰωακεμικοὺς νὰ ζητοῦν ὅπως ὅπως τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραίτησεως. Ὁ ἅγιος Χαλκηδόνος ἐκόπτετο κραυγάζων ὅτι οὐδεὶς λόγος παραίτησεως ὑπάρχει, οἱ δὲ Τζῶν καὶ Συντροφία ἐταλάνιζον τοὺς συνοδικούς πῶς δέν οὐδέουν εἰς τὴν ἀποδοχὴν. Μαθῶν δὲ ταῦτα ὁ Πατριάρχης, ἀνεκραύγασε: «Σωσὸν με, Κύριε, ἀπὸ τοὺς φίλους μου». Καὶ εὐθὺς ἀνεκάλεσε τὴν παραίτησιν.

Ἐχίδνα.

## ΣΑΪΤΙΕΣ

Ὁ Σύνδεσμος τῶν συντακτῶν τῶν ἑλληνικῶν ἐφημεριδῶν δίδει τὴν προσεχῆ τρίτην τὴν πρώτην εὐεργετικὴν του παράστασιν. Παρ' ὄλην τὴν στάσιν τοῦ παρὰ ποῦ ἔχει ἡ ἀγορὰ μας ἡ παράστασις φαίνεται θὰ ἐπιτύχῃ πληρῶστα ἀφοῦ ὅλοι αἱ θέσεις διετέθησαν.

— Ἰοῦ «Σατάν» κυκλοφορεῖ ἤδη ἡ ἔκτη χιλίας. Δέν ὑπολείπεται παρὰ μίαν ἀκόμη χιλιάς ἐκ τῶν διὰ τὴν Κωνσταντινουπόλιν διατεθέντων ἀντιέπων. Εἰδοποιεῖται οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ νὰ μὴ ἔχουν κατόπιν παράπονα.

Βελλεβουλά.

## Ἄγγελιαί, χρονικά—κ' εὐθύμα κοινωνικά.

Γνωρίζετε τὸν Μπορνεστάιν; Εἶναι διευθυντῆς ὁποῦ Τίγγιγγ τὰ ἀπέγαντα ἐκεῖνα καταστήματα ὅπου ὁ κόσμος σωρηδόν, παῖδ' σε καὶ πατεῖς τρέχει κί' ἀρπάζει· σ'αὐ τυχλὰ τὰ ἰεᾶ των φθοσίματα. Καὶ μέσ' σ' αὐτὴν τὴν συρροὴν καὶ ὀστην μεγάλην δὴν ὁ Μπορνεστάιν ἀκάματος τοὺς πάντας καλοντένει.

Πρὸς ἀγορὰν παντός εἶδος ἐπὶ πιστώσει ἀποστείλατε τὴν διεθνοῦν σας διὰ ταχυδρομικὸν δελταρίον εἰς Ἐρσοῦθὸν Ἄλεκτορα· ἐν Σταμπούλ.

\* Γκεῦθουνας Κ. Γ. Μακρίδης